

ZALÁN TIBOR

Szinopszisok

(PLAY NEIL SIMON!)

BARNABÁS, a férj – ötven-hatvan között; nőgyógyász főorvos
 IDA, a feleség(e) – valamivel negyven fölött; valószínűleg tanárnő
 ÉDES ZITA, a szerető(je) – húsz körül; ápolónőképzős tanuló
 HALÁSZ BALÁZS, a szerető(je) – negyven felé közeledve; tornatanár

A szerző külön elképzelése, találmánya, ostobasága, renitensége, talán nagyot akarása egy fontos ötlet, elképzelés, dramaturgiai bomba vagy bonmot említetik meg elsődlegesen itt, amelyik az egész játékot rendhagyóvá, avagy rendelhagyóvá teszi, teheti, esetleg tenné! A félre-szövegeket, amelyek a dramaturgia szerint hol ritkábban, hol sűrűbben zárójeleződnek meg a szövegben, a szereplők énekelve, jelesen előre megkomponált dalként adják elő. Ezzel az író kikerülni szándékozik a zenés darabok megszokott, közönségmegtévesztő kliséit (szöveg-zene-szöveg stb.), illetve tovább lép B. Brecht elidegenítő song-kísérletén (amit a megvalósítások során nem ritkán harsány zenés játékká szelidítik a nézők rokonszenvére hajazó rendezők). Gondolja ezzel, hogy itt már tényleg nincs mese. Vagy csak a mese van.

I. FELVONÁS

(szinopszis) 1

Elegáns, kissé elhanyagolt polgári szobabelső – bárhol, talán egy kicsit feljebb. Nincs különösebben túlrendezve, egy rendetlen art deco asztal, két jobb időket látott, kényelmesen nagy kiült fotel, két magas támlájú elegáns szék, komód, benne tömött bársekrénnyel; Roth Miksa-ablak, de nem feltétlenül (ha van, a darab során valahol, ha kell, majd kinyitják). Barnabás az egyik fotelben terpeszkedik, időnként belefal az asztalon veszteglő valamelyik whiskybe, csak úgy üvegből, mert úgy kényelmesebb neki, de nem feltétlenül alkoholszomjjal. Feszültnek vélhető, aminthogy az is. Néha elveszi a mobiltelefonját, de nem nézi meg. Mintha azt ellenőrizné, nem veszítette-e el az üldögélés során. A nézőtéri falat bámulja.

BARNABÁS Hogy unod ezeket itt a falon, barátocskám. Hogy, de úgy! Így. Kép kép hátán. Vagyis, kép hátán kép. Valaha, valószínűsíthetően, meg is nézted őket. Amikor kaptad. Barát, paraszolvencia. Be van tiltva, de ez most nem lényeges. Most meg már nem látod egyiket sem. Csak nézed. Amúgy mindennel így vagy. Nézed,

de nem látod. Unod az életemet is. Javítok. Unod az életedet. Nézed, de nem látod. Ezt így kijelenteni persze hülyeség. Az ilyesmit kijelenteni unalmas is. A hülyeség is unalmas. Mi nem unalmas. Mert az van. Más nincs. Idő van. Az van. És te? Na, ne érzélgősködjünk, idő van!

- IDA (*kopogtatás nélkül lép be*) Szabad itt ez a hely?
- BARNABÁS Ha ide szól a jegye.
- IDA Ide szól.
- BARNABÁS Akkor miért kér tőlem engedélyt, hogy leüljön?
- IDA Csak, mert így szokták. Az emberek, szokták, így. Egyébként nem engedélyt kértem, csak a hely üresége felől érdeklődtem.
- BARNABÁS Ez a túlzott udvariasság engem zavar. Megmondom őszintén.
- IDA Hogy jön maga ahhoz, hogy zavarba jöjjön az én jólneveltségemen! És kérte valaki, hogy őszinte legyen?
- BARNABÁS Állj! Ebből már nem jön ki semmi.
- IDA Nem. Te baszta el.
- BARNABÁS Mindegy. Kezdjünk neki újra!
- IDA Rendben. (*Kimegy. Rögtön vissza is jön.*) Helló!
- BARNABÁS Helló.
- IDA Ide szól a jegyem.
- BARNABÁS Gondoltam. Akkor üljön le!
- IDA Nagyon figyelmes.
- BARNABÁS Csak magával.
- IDA Ez meglep. Nem is ismer.
- BARNABÁS Jó emberismerő vagyok.
- IDA Emberismerő első látásra. Az embert nem lehet ilyen gyorsan kiismerni.
- BARNABÁS Megismerni lehet. Kiismerni nem kell.
- IDA Hm. Ne baszd el! (ez az én szólalom...!)
- BARNABÁS Kijavítom magamat. Ráismerni lehet.
- IDA Egyre rosszabb. De már nem kezdjük újra.
- BARNABÁS Azt akartam mondani, hogy ráismerni lehet... egy típusra.
- IDA Igen? Milyen típusra ismert rá, amikor a kupéba léptem?
- BARNABÁS Nem ül le?
- IDA Az is a ráismeréshez tartozik, hogy leülök?
- BARNABÁS Minden, kedves, minden.
- IDA Nem vagyok a kedvese.
- BARNABÁS Nem is úgy mondtam. (*Ida leül.*)
- IDA Ahogy a korát elnézem... olyan jó-tékony öreges hangsúllyal tudta mondani a kedvest, ami a hatvan fölöttiek sármjával még egészen megnyerő is.
- BARNABÁS Sármosnak tart?
- IDA Inkább öregnek.
- BARNABÁS Maga közvetlen, de nem kedves.
- IDA Ilyen típus vagyok.
- BARNABÁS Egyébként nem vagyok még hatvan fölött.
- IDA Egyébként csöppet sem érdekel az életkora.
- BARNABÁS Kifoghattam volna szerencsésebb útitársat is!
- IDA Maga akarta.
- BARNABÁS Én ugyan nem.
- IDA De igen.
- BARNABÁS Hogyan igen? Ne zökkenj ki!
- IDA Akaratátvitel. Hallott már ilyesmiről?
- BARNABÁS Elvileg.
- IDA Elvileg... Ez olyan, mint az elvitelre. Nem olyan?
- BARNABÁS Nem egészen. Mi maga, nyelvtanár?
- IDA Közé?
- BARNABÁS Én asztrológus vagyok.
- IDA Aszta-raszta! Rolókkal foglalkozik?
- BARNABÁS Anyáddal... Tényleg nem tudja, mi az az asztrológus?
- IDA Valami nem létezőből hasznot hajtó fölösleges társadalmi produktum.
- BARNABÁS Olyasmi. Ahogy maga is az.
- IDA Mi én?

- BARNABÁS Másokon élőködő fölösleges egyede az emberiségnek.
- IDA Hogyan is?
- BARNABÁS Nem azt mondta, hogy pszichológus... vagy pszichiáter...
- IDA Egyik sem. Nem mondhattam ilyet.
- BARNABÁS Akkor hallucináltam.
- IDA A maga korában ez már sokaknál előfordul.
- BARNABÁS Nálam...
- IDA Magánál is. Maga miért lenne kivétel? Mert rolószerelő?
- BARNABÁS Akár azért is lehetnék. Mit mondott, maga mi?
- IDA Nem mondtam semmit. Magát sem kérdeztem, önként és számomra érthetetlenül vallott. Bizonyára nős, és így szokta meg. Hogy vallani kell.
- BARNABÁS Ja. Kurvára nős vagyok.
- IDA Kurvára?
- BARNABÁS Ez most mindegy is.
- IDA Nagyon is nem mindegy.
- BARNABÁS Az illendőség úgy kívánja, hogy megmondja, maga mivel foglalkozik.
- IDA Hogy majd később elmondhassa a cimboráinak, találkoztam a vonaton egy fiatal nővel, de nem... magához jobban illik az, találkoztam egy fiatal picsával a vonaton, akinek még a nevét se tudom, de azt igen, hogy mivel foglalkozik. Aztán meg mindenfélét összehazudozik rólam, amennyit a fantáziája elbír.
- BARNABÁS Stimmel is, meg nem is.
- IDA Mi nem stimmel?
- BARNABÁS Először is, maga nem fiatal nő.
- IDA Nem? És az udvariasság hol marad?
- BARNABÁS Túlzott udvariasságból talán mégis.
- IDA Egyébként miért ne lehetne velem túlzottan udvarias?
- BARNABÁS Mert akkor már udvarolnék magának.
- IDA Hát udvaroljon!
- BARNABÁS Nem fogok.
- IDA Mi tartja vissza tőle? Az, hogy nős?
- BARNABÁS Nem mondtam, hogy az vagyok. De térjünk vissza arra, mi nem stimmel még. Tegye fel újra a kérdést!
- IDA Nekem maga ne parancsolgasson!
- BARNABÁS Helyes. Érdeklí, hogy mi nem stimmel még?
- IDA Mérsékeltlen. De úgyis elmondja, bármi legyen is a válaszom, mert már kigondolt valamit. Inkább érdekel.
- BARNABÁS Akkor tegye fel újra a kérdést!
- IDA Nem gondolja, hogy egy kicsit erőszakos?
- BARNABÁS Akár nagyon is. Nincs jelentősége. A kereslet határozza meg a kínálatot.
- IDA Már ami a rolókat illeti.
- BARNABÁS Kérdés nélkül nincs válasz!
- IDA Mondja el magától! Mesélje el! Mint ha a kislányának... vagy az unokájának mesélne...
- BARNABÁS Cumizni is szeretne közben?
- IDA Ez ízléstelen volt! Paraszt.
- BARNABÁS A maga fantáziája meg bűdös.
- IDA Szinesztézia. Ez érdekes. Egy roló-szerelő és egy szinesztézia.
- BARNABÁS Lehet, hogy az, nem értek hozzá. Ehhez a színizéhez. Nem annyira érdekes, bárhogyan is törekszik rá.
- IDA Ezt most meg én nem értem.
- BARNABÁS Kérdezte, hogy mi nem stimmel. Nem? Válaszoltam, hogy mi nem stimmel. Nem? Ez a második válaszom.
- IDA Talán a válasza második része.
- BARNABÁS Megvan. Tudom már! Maga magyartanár!

- IDA Úgy nézek ki? Szemüveges vagyok, ugye, farkasharapásom van, ugye, nincs mellem, ugye, fényben-homályban is hunyorgok, ugye, negyvenhét évesen is vénlánynak látszom, vagy az is vagyok...
- BARNABÁS Hoppá! Tehát negyvenhét éves.
- IDA Mondtam ilyet?
- BARNABÁS Épp most mondta.
- IDA Azt mondtam, hogy csak látszom. Egyébként, éppen, hogy elmúltam tizennyolc! És műkörmös vagyok. Na, most már tud mindent?
- BARNABÁS Műkörmös?
- IDA Szótagolom. Mű-kör-mös.
- BARNABÁS Egészen jól szpellíngel.
- IDA Tehát tud angolul. A rolószerezők ezek szerint mind tudnak angolul. És még mondja valaki, hogy nálunk válságban a közoktatás.
- BARNABÁS Valóban jól állunk. A sima műkörmösök is értik az angolt.
- IDA Tudja, a nagy vevőkör miatt muszáj.
- BARNABÁS Nem lenne hozzá gusztusom.
- IDA A vevőkörömhöz?
- BARNABÁS A körömhöz. A más körmeihez. Ahhoz a sok gombás körömhöz! Fogdossa őket, reszelgeti le róluk a gombát.
- IDA Maga hülye! Egészen egyszerűen hülye és rosszindulatú. Felvilágosítom, műkörmös, nem pedikűrös. Mi a kéz körmein dolgozunk. Azokon nincs körömgomba. Vagy ritkán.
- BARNABÁS *(előkapja a telefonját, valamit keres. Hangosan kezd olvasni.)* Körömgomba akkor fordul elő, mikor gomba támadja meg a kéz vagy a láb körmeit, vagy a körömágyat, a köröm alatti bőrfelületet. A kéz van elől.
- IDA Szarok rá! Én még nem találkoztam körömgombával.
- BARNABÁS Lehet, hogy szerencséje volt.
- IDA Az is lehet. De a körömgomba elsősorban a lábkörmöket támadja meg.
- BARNABÁS Lábon soha?
- IDA Mit lábon soha? Az előbb magyaráztam el, hogy elsősorban a lábon támad. Már mint a körömgomba.
- BARNABÁS Félreérthető voltam. Úgy értettem, lábon soha nem dolgozik?
- IDA Nem! Nyilván csak hanyatt fekvé és szétvetett lábbal.
- BARNABÁS Pontosítok, de kezdem unni magát.
- IDA Maga beszél? Jön itt nekem a fontoskodó kérdéseivel?
- BARNABÁS Mit csináljak, ha engem érdekel, hogy lábkörmökkel dolgozik-e!
- IDA Nem húzol be a csőbe! A lábukon csak a ragadozók hordoznak olyan körmöket, amelyek pótlásra vagy kiegészítésre szorulhatnak. A lábukon. Már mint a négy lábón járó ragadozók, akiknek viszont természetesen nő a körmük olyanra, amilyen kell nekik a ragadozáshoz, így aztán nem kell műkörmöshöz járniuk, különösen nem a vadon élőknél, az állatkertieknek meg nincs szükségük igazán a körmükre, mert kapják a húst, nem kell ragadozniuk érte vagy miatta.
- BARNABÁS Nehéz mondat. Jól végigért rajta. Fújja ki magát!
- IDA Dög. Jolán.
- BARNABÁS Ki az a Jolán, aki egyúttal dög is?
- IDA Vegyük kétfelé, amit mondtam, mert két mondat volt. A dög – maga. A Jolán – én.
- BARNABÁS Ja, hogy Jolánnak hívják?
- IDA Észvesztően forog az agya!
- BARNABÁS Jolán. Átlátok a pongyolán.
- IDA Ez nem túl szellemes, meg kell mondjam, rémesen rímlett.

- BARNABÁS Szerintem meg egészen jól! Most maga jön. Kérdezze meg, hogy hívnak!
- IDA Miért kérdezném, ha nem érdekel?
- BARNABÁS Mert egy vonaton utazunk.
- IDA Elég szar egy vonaton.
- BARNABÁS Ne kezd megint!
- IDA Ja, igen. Meg egy kupében.
- BARNABÁS És mert nem csak a vonat halad, hanem az idő is...
- IDA Bocs, de az idő nem halad. Az megy. Vagy telik.
- BARNABÁS Faszom az időbe, tőlem akár mehet is, telhet is, most nem ő a lényeg, hanem az, hogy egy vonaton és egy kupében utazunk, egymás mellé szól a jegyünk, és hogy teljék az idő, beszélgetünk, egyenesen elbeszélgetünk...
- IDA Egymás mellett!
- BARNABÁS Kíméljen meg a szellemességeitől! A lényeg a lényeg, egy hajóban evezünk...
- IDA Az előbb még vonat volt...
- BARNABÁS Metaforát használtam, nem tudom, műkörmösi tájékozódási képessége eljuttatja-e magához a szó jelentését. Belebonyolódok, a francba, egyszerűsítek. Hogy ne unjuk halálra magunkat egymás mellett...
- IDA Egymással szemben...
- BARNABÁS Ez most egy másik metafora volt?
- IDA Maga mondta az előbb, hogy azt sem tudom, mi a metafora, mert hogy én csak egy műkörmös...
- BARNABÁS Attól, hogy nem tudja, még használhatja. Miért, a műkörmői atomi összetételét ismeri? Nem ismeri. Mégis használja őket.
- IDA Akkor a műkörmös is egy metafora?
- BARNABÁS Egyenesen kettő. De ne forszírozuk! Ülünk itt valahogy, srégen, az a legjobb, abba nem nagyon tud belekötni, és valahogy meg kéne szó-
- lítani egymást, ha már itt ülünk, valahogy srégen.
- IDA Miért ülünk itt?
- BARNABÁS Mert itt kell ülnünk.
- IDA Nem vagyunk bezárva! Akár át is mehet egy másik fülkébe. Át szokott menni egy másik fülkébe? Csak úgy, látogatóba. Ízlelgetni más fülkék más parfümjeit.
- BARNABÁS Maga is át tudna menni egy másik fülkébe, és maga is tud máshol ízlelgetni, ha akar.
- IDA Én át tudnék. Maga is át... dugna? Hogy hívják?
- BARNABÁS Ez a tudás-dugás nekem kicsit zavaros.
- IDA Igaz, én voltam pontatlan, bocsánat. A dugás tudás.
- BARNABÁS Barnabás.
- IDA Barnabás? Egyenesen komikus! Olyan, mint a Jenő. Gimnazista koromban minden hülyét Jenőnek hívtam.
- BARNABÁS Mondjuk, azóta kinőhetett volna.
- IDA Mondtam, hogy hülye?
- BARNABÁS Nem. Azt mondta, komikus.
- IDA Az nem sértő. A rolószerelem mellett egy szakma.
- BARNABÁS Magánál meg szakmai ártalom, hogy a műkörmöseit azonnal bele mártja a másik húsába, amikor még csak nem is ismeri.
- IDA Minden nő ilyen.
- BARNABÁS Minden nő műkörmös.
- IDA1 A felesége is? Szereti a feleségét?
- BARNABÁS A feleséget nem szeretni, elviselni kell.
- IDA És a férjet?
- BARNABÁS Azt feltétlenül tisztelni.
- IDA Lófasz!
- BARNABÁS Maga közönséges!
- IDA Kihozza belőlem a közönséget.

- BARNABÁS Speciel, ha én vagyok, márpedig én vagyok, a közönsége, akkor ki kell ábrándítsam, hogy magában sem voltam.
- IDA Disznó. Mi baja a feleségével?
- BARNABÁS Bizonyára csak annyi, hogy nő.
- IDA Ezek szerint maga meg buzi.
- BARNABÁS Nem feltétlenül.
- IDA Akkor látens. Vagy bi. Ez a bibi, drágám!
- BARNABÁS Hagyjon már! Ha valaki nem rajong a nőkért, mint olyanokért, akkor rögtön meleg, mi?
- IDA Mint milyenekért?
- BARNABÁS Mint éles hangú perszónákért.
- IDA A felesége hangja éles?
- BARNABÁS Mint a penge. Képzelve, énekes az operában. Mindig fölemelt hangon beszél.
- IDA Fölemelt hangon?
- BARNABÁS Úgy értem, hogy felemelve tartja. Mindig fölemelve az éles hangját. Meg lehet dögleni tőle.
- IDA Bár tényleg megdöglenél!
- BARNABÁS Nem kiesni! Mondott valamit?
- IDA Csak élesen morogtam. Szeretkezés közben is?
- BARNABÁS Hogy élesen? Nem emlékszem.
- IDA Mire nem emlékszik?
- BARNABÁS Sem arra, hogy élesen... sem arra, hogy szeretkezés közben...
- IDA És persze az ő hibájából.
- BARNABÁS Észre sem vettem, hogy már az ágyunkban van!
- IDA Egy ágyba éppen olyan könnyű bekerülni, mint onnan kikerülni. Egy nőnek.
- BARNABÁS Egy férfinak is.
- IDA Bocs, elfelejtkeztem arról, hogy a maga korában ez már lehet kényes téma.
- BARNABÁS Nem az, miért lenne az?
- IDA Persze, ma már vannak mindenféle szerek... pótszerek...
- BARNABÁS Akár a műkörmök. Csak nem felragasztani kell őket.
- IDA Használ ilyeneket?
- BARNABÁS ...
- IDA A felesége tud róla?
- BARNABÁS ...
- IDA Azt hiszi, hogy még mindig a régi nagy kan?
- BARNABÁS ...
- IDA Maga meg élvezzi az éles hangját az orgazmusa közben...
- BARNABÁS Bocs, bírónő, fel kell állnom a vádlottak padjáról. Nem vagyok sem impotens, sem öreg. Egy kicsit bánt, ami most itt elhangzott.
- IDA Ne komédiázzon! Egyik feltevéésre sem válaszolt.
- BARNABÁS Maga agresszíven kérdezett, mi több, támadott a kérdéseivel, nem feltevései voltak.
- IDA Nem szégyen az, amit kérdeztem.
- BARNABÁS De ha nincs ilyen, akkor miért kelene bevállalnom?
- IDA Gondolja, hogy a felesége nem néz be az íróasztala fiókjába néhanéha?
- BARNABÁS Nem.
- IDA Miből gondolja ilyen határozottan?
- BARNABÁS Nincs íróasztalom. Egy rolószereplőnek nincs íróasztala.
- IDA Ja. El is felejtettem. Aszta-raszta! De van szerszámosládája, táskája, zsebe, autója.
- BARNABÁS Nem szokott belenézni. Nem kutat utánam.
- IDA Minden feleség kutat. Baszki!
- BARNABÁS Csak ha van rá oka!
- IDA Kiábrándítom. Azt a férjet, aki ne adna okot a kutatásra, még nem találták fel! Maga például ezzel a férfiúi önérettel, mondhatnám kangóggal...

BARNABÁS Nem mondhatja!

IDA Nem mondom tehát. Szóval azzal, hogy sem nem impotens, sem merevedési zavarai nincsenek, egyenesen azt vallja be, hogy csalja a feleségét.

BARNABÁS Merészen csapong a logikája. De azt is mondhatnám, hogy maga teljesen hülye.

IDA Miért nem mondja?

BARNABÁS Mert úriember vagyok. Nem mindegy? Lehet, hogy gyávaságból.

IDA Fél tőlem?

BARNABÁS Ezen nem volt időm még gondolkodni.

IDA Minden nőtől fél, nem csak a feleségétől?

BARNABÁS Nem mondtam, hogy a feleségemtől félek.

IDA Pedig fél. Maga csalja, ő meg rájön, és akkor az éles hangját fenntartva, már nem csak orgazmus közben...

BARNABÁS Megtiltom, hogy a feleségemen gúnyolódjék!

IDA Ott még nem tartunk, hogy bármit is megtiltson nekem. Ott viszont tartottunk, hogy maga csalja a feleségét.

BARNABÁS Megmondtam, hogy nem mondtam ilyet.

IDA Azt tagadja, hogy ilyet mondott, de azt nem, hogy csalja.

BARNABÁS Semmi köze hozzá! Összezavar. Azzal, mert nem vagyok még impotens, és nem szedek potenciálnövelőt, épp azt bizonyítom, hogy...

IDA Mit bizonyít?

BARNABÁS Semmit sem bizonyítok.

IDA Hát akkor csak vonszolódjunk tovább ebben a vagonban.

BARNABÁS Talán kupét akart mondani.

IDA Nem, vagont akartam mondani. Szántszándékosan és előre megfontoltan, vagont.

BARNABÁS A származásomra céloz talán? Mert az meglehetősen ízléstelen volna.

IDA Erre nem is gondoltam. Hogy függ össze a vagon és a kupé a származásával?

BARNABÁS Ha kicsit gondolkodna, és nem a körmeimet nézné, gyorsan rájönne. A vagonokban állatokat szoktak szállítani. Meg a marhavagonokban meg...

IDA Stimmel. Marhavagonra gondoltam.

BARNABÁS Sejtettem. Hogy én...

IDA Rosszul sejtette. Bár magára vonatkoztattam. A szóösszetételből az előtagra teszem a hangsúlyt. De kizárólag csak akkor, ha magával utazom. Ilyenkor nem a vagon, a jelentése a fontos. A származása meg egyenesen elhanyagolható! Hanem a szállítás tárgya. Az esze és a mentalitása. Érti már?

BARNABÁS Kapizsgálok. Engem tart marhá-nak.

IDA Ezt maga mondta ki, és nem jár messze az igazságtól. Nekem nem szokásom másokat sértegetni.

BARNABÁS Váltunk rólam magára! Gondolom, egy ilyen körmös a körmein hordja a családját.

IDA Nincs családom. Árva vagyok.

BARNABÁS Bocsánat. Nem tudtam.

IDA Honnan is tudhatta volna.

BARNABÁS Baleset?

IDA Nem voltam ott. De biztosan nem vagonok. Inkább baleset.

BARNABÁS Az ember azért csak tudja, hogy miben pusztultak el az ősei.

IDA Az ember meghal. Az állat pusztul el.

BARNABÁS Bocsánat, ha sebeket szakítottam föl.

- IDA Nincsenek sebek. Régen volt. Egyéb-
ként is, az idő minden sebet begyó-
gyít.
- BARNABÁS Eddig legalább került a közhelye-
ket.
- IDA Egy szintre akartam kerülni magá-
val.
- BARNABÁS Süllyedünk. Megpróbálkozok még
egy váltással. Végül is, hova utazik?
- IDA Meglátogatom az anyámat.
- BARNABÁS Nem most mondta, hogy árva?
- IDA Az anyám? Nem mondtam, hogy
árva. Idős, de nem árva. Itt vagyok
neki én. Meg itt vannak a gyereke-
keim.
- BARNABÁS Hány gyereke van?
- IDA Nem szoktam összeszámolni őket.
Egyik jön, másik megy, így aztán
hol több, hol kevesebb.
- BARNABÁS És hány férje?
- IDA Még nem számoltam össze.
- BARNABÁS Édesanyám sós tésztaja igazi szil-
valekvárral, az az igazi.
- IDA A sós tészta vagy a szilvalekvár.
- BARNABÁS Úgy vegyesen.
- IDA Hogy jön ez most ide?
- BARNABÁS Ahogy a te árvaságod, anyád, meg a
faszom se tudja, a műkörmeid.
Szétszartad az egészet!
- IDA Ne beszélj csúnyán, Barnabás! Ez a
hajó elment. Jó, ezt a metaforát
már használtuk. Igyunk!
- Barnabás tölt, isznak.*
- BARNABÁS Te találtad ki ezt az egész...
- IDA Ne káromkodj! Nem én találtam ki,
hanem ez a Neil Simon.
- BARNABÁS Kellott nekünk színházba menni.
- IDA Az emberek eljárnak oda is.
- BARNABÁS Ida regénye. Igen, tudom, ezért
mentünk oda, mert az emberek
egyébként oda járnak. Már aki szá-
mít, az eljár oda. De nem mindenki
ilyen bulvármoslékot néz.
- IDA Nekünk ezt dobta a kártya.
- BARNABÁS Dobhatott volna Shakespeare-t is.
- IDA Ja, mert azt ismered. Talán. Úgy
emlékszem, jókat kacagtál az elő-
adáson.
- BARNABÁS Csak mert nem akartam elvenni a
kedvedet, Ida.
- IDA És azt is én találtam ki, hogy játsz-
szunk mi is ilyen... szerepjátéko-
sat?
- BARNABÁS Nagyrészt.
- IDA Ez azt jelenti, hogy te is benne vol-
tál?
- BARNABÁS Vonakodtam.
- IDA Belevonakodtad magadat.
- BARNABÁS Így is lehet mondani. Igyunk még,
Ida! Töltsék?
- Ida bólint. Barnabás tölt, isznak.*
- BARNABÁS Könyörgöm, de miért éppen mű-
körmös?
- IDA Könyörgők! Nem ikes ige. Párszor
már kijavítottalak, Barnabás. Egy-
szerű pánik. Erre a kérdésre épp
nem készültem. Nem jutott más az
eszembe. Talán, mert mindig sze-
rettem volna műkörmököt – és so-
hase mertem. És te miért asztroló-
gus?
- BARNABÁS Mert nekem is az jutott az eszem-
be. Pedig én készültem. És hirtelen
váltottam. Mikor megláttalak.
- IDA Mi akartál lenni, előre készülve?
- BARNABÁS Órás.
- IDA Akkor már inkább asztrológus. Az
órák ideje az okostelefonok idején
lejárt.
- BARNABÁS Erre nem gondoltam.
- IDA Kérdezhetek valamit?
- BARNABÁS Eddig is csak kérdeztél.
- IDA Miért nem mentél át egy másik ku-
péba, Barnabás?
- BARNABÁS Mert veled utaztam a vonaton.
- IDA És ha nem velem?

- BARNABÁS De veled utaztam.
- IDA Rohadj meg!
- BARNABÁS Te miért nem mentél át egy másik kupéba, Ida?
- IDA Mert Ida veled utazott egy vonaton.
- BARNABÁS Okos. Legyen patt.
- IDA Nem egészen. Mondd meg őszintén, Barnabás, nagyon unsz engem?
- BARNABÁS Most nagyon.
- IDA Nem most. Úgy általában.
- BARNABÁS Erre nem lehet mit válaszolni.
- IDA Azért megpróbálhatnál.
- BARNABÁS Megpróbálok. Legalább annyira, mint te engem.
- IDA Kibújtál. Gyáván szökdösöl. Ez nem ilyen egyszerű.
- BARNABÁS Én is azt mondom. Csődöt. Nem megy ez nekünk.
- IDA Hát, nem nagyon. Miért nem működik velük és általuk ez a kurva Neil Simon? Amikor olyan egyszerűnek tűnik, már-már primitívnek.
- BARNABÁS Mert az élet nem színház, Ida.
- IDA Az élet nem színház, Ida. Rossz duma. Azoknak ott az előadásban miért ment?
- BARNABÁS Mert az színház volt. Játék volt, és nem élet. Irodalom. Amolyan alja...
- IDA Shakespeare magas. Ő miért nem csak jól eladott horror?
- BARNABÁS Ez hirtelen váltás volt! Az intellektuális Ida közbelépett. Talán mert Shakespeare-ben van mélység, a horrorban meg csak vér van.
- IDA A mi játékunkban sincs mélység. És még csak vér sem.
- BARNABÁS Egyelőre. Nyugtával dicsérd a napot!
- IDA Nem tudsz jobbat mondani? Valami eredetibbet? Akár lehet véres is.
- BARNABÁS Nem kell mindig mindenre valamit mondani.
- IDA Nagyon okos vagy. Túl okos. És nagyon buta. De ne ragadjunk itt le! Szerintem se megy ez nekünk.
- BARNABÁS Akkor ne játszunk?
- IDA Nem tudom.
- BARNABÁS Te találtad ki.
- IDA Ezt a rohadt vonatot viszont te.
- BARNABÁS A marhavagont pedig te. Lezsidóztál. Legjobb, ha abbahagyjuk!
- IDA Valóban az lenne a legjobb. Sajnos nem lehet.
- BARNABÁS Miért ne lehetne? Bármikor lehet. Rajtunk múlik.
- IDA Hát ez az. Legalább még egyet kell játszanunk. Most én jövök.
- BARNABÁS Lihegsz, hogy bosszút állhass!
- IDA Nem. Csak megjegyeztem, hogy én jövök.
- BARNABÁS Esetünkben ez ugyanazt jelenti.
- IDA Nem feltétlenül. Tőled függ majd.
- BARNABÁS Ez vagy te! Minden tőlem, miattam.
- IDA És érted. Ezt kifejejtetted. Szomorú, de nálunk már csak így alakult.
- BARNABÁS Erre véggépp nincs mit mondanom.
- IDA Nem kell mindenre mondani valamit. Most megyünk és lefekszünk.
- BARNABÁS Egymással?
- IDA Ki-ki a maga szobájába megy, a maga ágyára.
- BARNABÁS Ágyamra járót csinálsz belőlem.
- IDA Magamból is. Nincs más lehetőség, mert már nincs közös ágyunk.
- BARNABÁS Nem sokat haladtunk előre.
- IDA Az majd még kiderül. Majd a második játszma után.
- BARNABÁS Hány játszma ez a mi játékunk?
- IDA Az pedig a játék menetétől függ. Mi a véleményed, pontozzuk?
- BARNABÁS Már csak ez hiányzik. Gondolom, nem sokat kapnék tőled.

- IDA Attól függ, mit pontozunk. Az őszinteséget, az eredetiséget, esetleg a szórakoztatást?
- BARNABÁS Valamennyit.
- IDA Akkor csak az asztrológusért kapnál pár pontot. A többire nullát.
- BARNABÁS Képzeld, én neked tízet adok.
- IDA Miért?
- BARNABÁS Mert én jó vagyok.
- IDA Nem vagy jó. Egy szívtelen, őszintétlen dög vagy. Egy állat, akivel játszani sem lehet.
- BARNABÁS Állat műkőrmökkel. Erre gondolsz?
- IDA Nem. Állat műfasszal, édesem.
- BARNABÁS Anyád, a te műanyag anyád, aki balesetben meghalt, és a kis árva most készül meglátogatni...
- IDA Hagyd a mamát! Te még a vicc szintjén se emlegesd! Elfáradtam. Feküdjünk le!
- BARNABÁS Természetesen mindenki a maga ágyába.
- IDA Ezek után volna kedved rám mászni?
- BARNABÁS Lehet oldalról is...
- IDA Mondtam, hogy állat vagy.

(szinopszis) 2

Ida abban a fotelban ül, amelyiken az előző szinopszisban Barnabás. Különféle tányérokon különféle ételek vannak előtte a most rendezett asztalon, két japán teríték, két korsó, pár üveg sör. Dudorászik, közben motyog, feláll, tölt magának whiskyt, visszaül. Ezt többször is megismétli. A sörhöz nem nyúl, sem az ételekhez. A darab során a sörből isznak, az ételekből Ida csipeget.

- IDA Ennek jobban kell sikerülnie! A terep jó, mert idegen neki. Barnabás utálja a japán kaját. A tenger gyümölcsseit is. A Barni. Sose hívtam így. Pedig inkább Barni, mint Barnabás. Vagy nem is. Egyik sem. Régen volt inkább Barni. Aztán Barnabás. Most meg egyik sem. Egy semmi. Egy senki. Lófasz. Ez lenne a legjobb megnevezése. Egyszer majd így fogom szólítani. Hátha ért rá, amilyen hülye. *(Kintről a férfi léptei. Ida gyorsan maga alá húzza a lábait a fotelban, ellenőrzi, kellően felcsúszott-e a szoknyája. Barnabás hunyorogva lép be, pedig nincs félhomály, a fény sem túl erős. Nyilván zavarodottságot színlel.*
- BARNABÁS Leülhetek ide, kérem?
- IDA Ez egy étterem.
- BARNABÁS Éppen erről van szó. Hogy ez itt egy étterem.
- IDA Pontosabban miről?
- BARNABÁS Hogy az étteremben le szokás ülni.
- IDA Szokás leülni.
- BARNABÁS Ezt mondtam én is.
- IDA *(nem ezt mondtad.)* Azt mondta, le szokás ülni. De bárhogyan is fogalmazott, tisztelt uram, nem a más asztalához szokás leülni.
- BARNABÁS Akkor hova üljek?
- IDA Tőlem kérdezi? Vagyok én az anyja vagy a tanítónénije, hogy megmondjam, hová ülhet?
- BARNABÁS Ja. Azt gondolom, hogy ide.
- IDA De itt én ülök, és itt én étkeznék éppen.
- BARNABÁS Én is enni szándékozom, leülve itten. Ülve enni, merthogy kurva éhes vagyok. Nem olyan különös elképzelés. Vagy gondolja, hogy igen?
- IDA Önmagában nem. A különös az, hogy miért az én asztalomhoz akar leülni, amikor ülhetne máshová is.
- BARNABÁS *(ez jó kérdés! Férfinak csemege.)* Nézttem magát, és olyan magányosnak láttam.

- IDA És ez ok arra, hogy ide üljön? És ha én magányosnak akarok látszani?
- BARNABÁS Maga nem csak látszani akar, maga magányos is.
- IDA Remek. Ha egy nő magányos, akkor egy férfi rögtön odaülhet az asztalához, és attól rögtön nem lesz magányos. Így gondolja?
- BARNABÁS Ja. Valahogy így.
- IDA Téved. Ha magányos vagyok, nem leszek kevésbé az attól, hogy idetolakszik mellém.
- BARNABÁS Ne haragudjon, nálunk a kocsmában mindig odaülünk ahhoz, aki egyedül iszik.
- IDA De ez itt most nem kocsmá, és nem iszom, hanem enni készülök.
- BARNABÁS Én is. Meg inni.
- IDA (egyhelyben toporgunk, és miattad.) Értem. Hát akkor ne zavarjassa tovább magát, és ne zavarjon engem se, csak egyék meg igyék!
- BARNABÁS De furcsán beszél! Olyan nagyon összetett. Mi több, elvont. Maga tanárnő?
- IDA (na, kezdődik.) Úgy látom, nem tudok megszabadulni magától. Legjobb lesz, ha elülök egy másik asztalhoz.
- BARNABÁS Ne tegye. Fölösleges lenne. Úgyis maga után megyek.
- IDA Utánam? És miért?
- BARNABÁS Mert már kinéztem magamnak az előbb.
- IDA Maguknál ez így meg? Hol is, mit mondott? Csak úgy kinéznek maguknak valakit, és akkor már minden rendben is van?
- BARNABÁS Legtöbbször, ja. Maga például bejön nekem azzal a szomorú képpel.
- IDA (anyád jól van, picinyem?) Szomorú az arcom?
- BARNABÁS Maga nem látja, mert az arcán vannak a szemei, de én látom, és azt kell mondjam, hogy igen.
- IDA (a legjobb lenne előlről kezdeni. váltsunk!) Nem akar inkább enni?
- BARNABÁS De, hogyne. Hajnal óta nem ettem egyetlen falatot sem.
- IDA Együttérzésem.
- BARNABÁS Annak ellenére, hogy nem halt meg senkim, csak van magában valami emberi.
- IDA (folyton félreért, mintha... és direkt.) Most udvarol?
- BARNABÁS Talán később. Előbb eszek valamit.
- IDA Csak tessék!
- BARNABÁS Maga mit eszik?
- IDA Sushi makit vagy Hoto makit, még nem döntöttem el.
- BARNABÁS Kétféle majmot is lehet errefelé enni?
- IDA Miért is? Ja, hogy nem érti.
- BARNABÁS Értem én, kérem, a maki minden nyelvben majmot jelent, legalábbis azokon a nyelveken, amelyeket ismerek.
- IDA Hány nyelvet ismer?
- BARNABÁS Egyet. A magyart.
- IDA Akkor miért beszél nyelvekről?
- BARNABÁS Mert például másként beszélnek Iváncon, és másként Szarvason. Ott lakik a sógorom. Nagyon rendes, becsületes ember. Van egy kisvendéglője a Körös partján. Amikor jó idő van, osztkimegyünk a partra, csak mi ketten, férfiak...
- IDA Üdvözetem a rendes sógornak, de ha kérhetem, ne mesélje el az élettörténetét. Biztos egy sikertörténet, de momentán nem érdekel.
- BARNABÁS Az enyém vagy az övé nem?
- IDA Egyik sem érdekel. Maga szándékosan bosszant?
- BARNABÁS (ez nagyon civil volt. kezd kijönni a sodrából.) Nem. De. De nem. Ha-

- nem. Ja. A majomnál tartottunk. Élve szolgálják fel? Tudja, mint Kínában. Aztán az asztalnál lecsapják a koponyájának a tetejét egy karddal, és maga kikanalazhatja a lükte-tő véres velőt onnan... ahonnan.
- IDA Elhányom magam.
- BARNABÁS Az olyan mér eszik majmot, aki nem bírja?
- IDA Maga nem egészen százas, kedves uram. A maki nem majmot, hanem csavart sushit jelent.
- BARNABÁS Nem baj. Én a sushit sem tudom, hogy mi. De ha csavart, akkor biztosan nem köll.
- IDA Ha nem köll, akkor mit akar enni?
- BARNABÁS Megleszek egy szelet rántott hússal meg krumplival. Az a biztos. Persze jöhet hozzá az uborkasaláta is.
- IDA Azt hiszem, nagyon eltévedt. Ez egy sushibár.
- BARNABÁS Bár? Hóha. Akkor csak inni lehet? Már ha bár. A bár. Már ha bár ma már a bár ha már. Ez jó volt!
- IDA (most szívat. nem pajtás, nem.) Tényleg nem tudja, hogy itt csak tradicionális japán ételeket és tenger gyümölcseit szolgálnak fel?
- BARNABÁS A gyümölcs nem az erősségem. Az a tradicionális se.
- IDA Most szórakozik?
- BARNABÁS Eszem ágában sincs. Tudom, hogy a gyümölcsben sok a vitamin, és az kell a szervezetnek. De én szabadban dolgozok, kérem, egész nap ömlik rám a nap, ez se volt rossz, ha értette, a napból meg a sok D-vitamin. Meg eszek meg minden nap egy almát is, nem lefekvés előtt, mert akkor belerohad a gyomromba, és reggel bűdöset szarok. Kakilok, na, ha így magának szobatisztább.
- IDA (ennek egyre kevesebb az értelme.) Tényleg nem tudja, hogy a tenger gyümölcsei különféle rákokat, kagylókat, polipokat meg ilyesmiket jelent?
- BARNABÁS Nem tudtam. Csiga is van itt?
- IDA Az nincs. Talán azt szeretne enni?
- BARNABÁS Nem szeretnék, mert éppenséggel nem szeretem a csigát.
- IDA Akkor miért kérdezte, hogy van-e?
- BARNABÁS Csak mert, hogy maga szereti-e a csigát. Azért.
- IDA Szeretem.
- BARNABÁS Akkor nyilván evett már kagylút is.
- IDA Nem tudom, hogy ki az a K. Gyula, és nem tudom, hogy ki az a K. Gyula, és nem tudom, miért kellett volna megennem.
- BARNABÁS (elbeszélünk egymás mellett) Elbeszélünk egymás mellett. A kagyló nem ember, ahogy a maga makija sem majom. Követ? Bár nem törtünk együtt követ, mondta a török követ. Ja. Ez se volt rossz. A kagyló egy ronda, barnásvörös, ragacsos és rapcsos meztelen csiga. Ekkora nagy, mint a kisujjam, és ekkora vastag, mint a nagyujjam, ni! És annyi van belőle, mint a nyű, nyáron a fűben.
- IDA És ezt eszi valaki?
- BARNABÁS Senki. Olyan utálatos, hogy még a kacsák sem eszik meg. A halak meg főleg nem. Próbáltam csalinak használni, de rá se basztak a halak. Szokott horgászni?
- IDA Nem szoktam.
- BARNABÁS Nem baj. Majd rászokik idősebb korában. (most egy sunyi horog megy, kagyló csalival.) Bár, ahogy elnézem, lassan elkezdhetne engedély után nézni.
- IDA Meg se hallottam. Egyen, én már itt sem vagyok.

- BARNABÁS Nem megy sehova. Hiszen még nem is evett.
- IDA Elvette az étvágyamat.
- BARNABÁS Én? Ezt még nekem soha nem mondta senki így, hogy olyan rusnya vagyok, elmegy tőlem az étvágya.
- IDA Nem magától, hanem attól a K. Györgytől, vagy hogy hívják.
- BARNABÁS Gyula. Engem is Gyulának hívnak, k nélkül. Simán Gyula.
- IDA Nem gondolom, hogy ennek lenne már jelentősége.
- BARNABÁS Már vagy még?
- IDA Soha.
- BARNABÁS (elutasító, jó irány) Ez nem válasz egy eldöntendő kérdésre.
- IDA Eldöntendő kérdés. Ezt magának hol tanították?
- BARNABÁS Vidéki vagyok, de nem paraszt. Maga persze itteni!
- IDA Itteni, ha ez lehet bocsánatos bűn a maga vidéki szemében.
- BARNABÁS Azért ismeri ennyire az éttermeket.
- IDA Nem nagy kunszt egy sushibárt felismerni.
- BARNABÁS Nekem igen.
- IDA Miért pont ide jött be?
- BARNABÁS Mert ez van legközelebb a buszmegállóhoz. Beteget voltam látogatni.
- IDA Értem. Remélem, nem a kedves sógor!
- BARNABÁS Nem, nem, a felségem nagybátyja. Az is kimondottan egy perfekt ember, na, az aztán kimondottan egy perfekt ember.
- IDA Értem. A legjobb, ha keres a közelben egy kisvendéglőt. Ahol van rántott hús ubisalival. De ehét csiripörít is.
- BARNABÁS Gúnyolódik. Merthogy maga fővárosi. Pesti. Oszt gúnyolódik. Nem baj. Nem megyek máshova, jól érzem itt magamat, magával. (akaratlanul benyaltam neki, ezt korrigálni fogom.)
- IDA Akkor éhen marad. Be kell érnie velem.
- BARNABÁS Beérem magával. Ha beérem.
- IDA A társasággal.
- BARNABÁS Én is úgy gondoltam. Ha nem lehet enni, hát iszok.
- IDA Itt nem árulnak alkoholt.
- BARNABÁS Nem is kell. Hoztam. *(A whiskys üveget fölkapja az asztalról, a kabátja alá dugja egy pillanatra, majd előhúzza, és Ida felé nyújtja.)* Meghúzza?
- IDA Isten ments! Maga?
- BARNABÁS (na, most egy csábmosoly.) Én meghúszom, ha gondolja. Egy szavába kerül. És úgy meghúszom, de úgy, hogy a füle is kettéáll majd utána.
- IDA (rohadnál meg!) Kuss!
- BARNABÁS Mondott valamit?
- IDA Miért iszik?
- BARNABÁS Mert szétharapják a torkomat a gondok.
- IDA Maga költő?
- BARNABÁS Nem, mezőgazdasági gépszerelő vagyok.
- IDA Miért nem azt mondja, hogy szereti?
- BARNABÁS Mit, az italt?
- IDA Azt. Vagy nem is. Inkább a feleségét!
- BARNABÁS Azt mondjam?
- IDA Próbálja meg!
- BARNABÁS Hát, jobban szeretném, ha az is folyékonyabb lenne. Ja.
- IDA Nem elég folyékony?
- BARNABÁS Nem úgy. Hanem emígy. Az utóbbi időben kicsit elhízott. Ha érti, mire gondolok.

BARNABÁS Értem. Csak még az almát nem.

IDA Az almát?

BARNABÁS Az almát? Ja! Azt nem értem.

IDA Mit nem ért rajta?

BARNABÁS (mit lehet egy almán érteni, hülye piccsa!) Hogy hogy nem ette meg Éva.

IDA Valószínűleg úgy, hogy bele sem harapott.

BARNABÁS Beleharapott. Muszáj volt beleharapnia. Előbb harapott, azután megette.

IDA És ha mégse? Ott volt, hogy ilyen hévvel tanúskodik ellene?

BARNABÁS Tanúskodik a fene. Nem voltam ott. Ott csak az úristen volt. Meg ők.

IDA Akkor lehet, hogy mégse ette meg!

BARNABÁS És a Biblia? Az tán hazudik?

IDA A Bibliát emberek írták. Jóval később, mint hogy Isten megteremtette a szaporodáshoz az első két példányt. Tehát ők se lehettek ott.

BARNABÁS Ez igaz. Na jó, nem ette meg. Mi következik ebből? Ha nem ette meg.

IDA Hogy nincs minden a nő miatt! Az eredendő bűn tehát nem Éva lelkét terheli.

BARNABÁS (hova akar ez kilyukadni?) De védi azt az Évát!

IDA Én nem őt védem. Minden nőt védek. Mert a női nemet gyanúsították meg azzal, hogy evett a tiltott gyümölcsből.

BARNABÁS Na, ha ő nem, akkor ki?

IDA Tétélezzük fel, hogy Ádám.

BARNABÁS Ne tétélezzük fel!

IDA Akkor az Isten. Isten, aki almaharapó kedvében volt éppen. Megéhezett a nagy teremtési munkálatok után.

BARNABÁS Lassítsunk már egy kicsit! Hova akarunk kilyukadni?

IDA Oda, hogy ez az egész világ meg el van baszva.

BARNABÁS (ebben speciel egyetértünk. Csak az a kérdés, mit értünk min?) Éspe-dig?

IDA Az emberi bűnt úgy tekintjük, mint Éva hozományát az emberiség életébe.

BARNABÁS Nem rossz gondolat.

IDA Nagyon rossz gondolat. Mert azt sugallja, hogy nem lenne bűn, ha Éva nem evett volna az almából.

BARNABÁS De evett.

IDA Mondom, hogy nem evett. És mert nem evett, a bűn legalább annyira a férfiatól való, mint a nőktől.

BARNABÁS Szokatlan gondolat.

IDA Megértem. Például, a megcsalás bűn?

BARNABÁS (na, helyben vagyunk.) Az bűn.

IDA Ugye, ha maga csalja a szétfolyó feleségét (hogy döglene! meg!), akkor az Éva miatt van, mert zabált az almából, és megismertette magával a bűnt.

BARNABÁS Végső soron, ja, igen.

IDA Emiatt aztán nem kell lelkiismeretfurdalást éreznie, ha csalja a feleségét?

BARNABÁS (a csapda föl van állítva, észrevettem, kikerülöm.) Nem tudom ezt így, konkrétan.

IDA Érez, vagy nem érez lelkiismeretfurdalást, ha csalja a feleségét.

BARNABÁS Egy kicsit bizonyára. (nesze, kaptál is, meg nem is.)

IDA Ezzel beismerte, hogy csalja!

BARNABÁS Maradjunk a példabeszédek szintjén.

IDA (te rohadék, beismerted!) Csalja a feleségét, és nem érez lelkiismeretfurdalást.

BARNABÁS Nem! Mert ő is csal engem.

IDA (ez érdekes és rossz fordulat.) Ezt honnan veszi? A kisujjából szopta?

- BARNABÁS Hagyjuk a szopást későbbre. Onnan veszem, hogy tudom. Bizonyítékaim vannak.
- IDA Kutat utána?
- BARNABÁS Nyomozót fogadtam.
- IDA (a kurva anyádat, most ezt tényleg meg merted csinálni?) Szép, mondhatom. Kimondottan férfias. Nyomozót. A tulajdon feleségét figyelteti.
- BARNABÁS Nem figyeli. Követi a nyomozó. Havonta kapok tőle fényképeket.
- IDA (hoppá! ez komolynak tűnik.) Jó képek?
- BARNABÁS Vannak köztük jók is. A közelik, azokat szeretem.
- IDA Közelik? Mennyire közelik?
- BARNABÁS Annyira nem, hogy látnám a szőreit.
- IDA Nem borotválja a felesége... a szőreit?
- BARNABÁS Azt mondtam, hogy nem látszik a képen.
- IDA Ha az nem, mi látszik?
- BARNABÁS Köze? Elég, ha én tudok a szégyenéről.
- IDA (ezt a pofátlanságot!) Ezt a pofátlanságot! Maga lelkifurdalás nélkül csalja a feleségét, de közben nyomozót állít rá, és intim fényképekre csorgatja a nyálát, és még jó, ha csak a nyálát.
- BARNABÁS (ki ne ess, csak ki ne ess még!) Egészen indulatba hozta ez a mi házasságunk. Érdekes. Ja. Nagyon érdekes.
- IDA Egyáltalán nem érdekel a házasságuk.
- BARNABÁS Nem?
- IDA Egyáltalán nem.
- BARNABÁS Maga talán szingli?
- IDA Nem. Férjnél vagyok.
- BARNABÁS És a kedves férje?
- IDA (oké. gyere, bogárka, gyere!) Mit a férjem?
- BARNABÁS Milyen a férje?
- IDA A férjem, vagy a férjemmel? Melyik érdekli?
- BARNABÁS Akár mindkettő.
- IDA (késleltetés a lapockák közé szúrások előtt.) Köze?
- BARNABÁS Nincs, de ha már belekezdünk az ismerkedésbe, akkor, ja, ismerkedjünk.
- IDA A férjem egy fasz.
- BARNABÁS No, azért, nem egészen! Talán.
- IDA Miért, ismeri?
- BARNABÁS Nem, csak kiskegyed olyan finom és tiszta lélek, csak nem ment hozzá egy bunkóhoz?
- IDA (pedálozunk? késő.) Pedig igen. Egy üresfejű bunkóhoz. Nagyon fiatal voltam. Ő meg még nagyon aktív.
- BARNABÁS Ezt hogy érti?
- IDA Ahogy lehet. Akkor még volt farka hozzám. Egy házasságban az is számít, nem?
- BARNABÁS Bizonyára.
- IDA A maguk házasságában nem számít már a szex?
- BARNABÁS (hiba, most fordítok, drágám.) Valójában sohasem számított.
- IDA Nem?
- BARNABÁS Az én feleségem ugyanis frigid.
- IDA (a kurva anyád, az a frigid.) Valóban? A szétfolyó frigid lenne? Mióta az?
- BARNABÁS Mióta megismertem.
- IDA Akkor miért vette el?
- BARNABÁS Az esze miatt.
- IDA (rohadt, rohadt, rohadt.) Ezért csalja?
- BARNABÁS Az esze miatt? Nem. Azért, mert frigid.
- IDA Ha nem lenne az, érdekelné magát?

- BARNABÁS Lehet. Talán.
- IDA Mert magának, ugye, van.
- BARNABÁS Mi van?
- IDA Farka az élethez.
- BARNABÁS A leghatározottabban kijelentem, hogy van.
- IDA Minden férfinak van. De tudja-e még használni?
- BARNABÁS Miféle kérés ez? Mennyinek néz maga engem?
- IDA Gyenge hetvenesnek.
- BARNABÁS Hm...! Maga sem tűnik zsenge csirkének.
- IDA Nem rólam van szó, gazda!
- BARNABÁS Hát miről?
- IDA A maga szerszámáról. Hogy pisilésen kívül tudja-e még valamire használni.
- BARNABÁS És a maga férje?
- IDA (most okosan, Ida.) Nem illik viselkedni, de tudom, nehéz lehet magának, a maga korában már, ezekről beszélni. Nos, a férjem teljesen impotens.
- BARNABÁS (rosszul perdült a kocka. Hol csúszhattam el?) Mindig az volt?
- IDA Hát, talán nem. Az első időkben még nyomta, amit kellett.
- BARNABÁS Kicsit közönségesen fogalmaz.
- IDA Ja. De mára beborult.
- BARNABÁS Mármit mi?
- IDA Hát nem az ég. Meg sem mozdul az én férjcském kicsodája. Mondjuk, himbilimbije.
- BARNABÁS Ezt nem mondhatja komolyan. Próbálkozott vele?
- IDA Mármit mivel?
- BARNABÁS Hogy megmozdítsa... megmozgassa... kicsit mozgassa... úgy előre-hátra... miegymás.
- IDA Hogy felállítsam neki? Arra céloz? Hát persze, próbálkoztam. Érzéketlen, mint egy fadarab a jancsija. Sőt, pornófilmeket néztünk együtt.
- BARNABÁS (hazug picsa!) És?
- IDA Nincs és. Mert nincs merevedés. Reménytelen a pali. Képzelve, egyszer kurvát is lefizettem, hogy legyen egy harmadik a szexben, hát ha csak engem un.
- BARNABÁS (csak most ki ne vágjam pofán! ne még!) Arra se indult be?
- IDA Ő nem.
- BARNABÁS Nem értem. Akkor ki?
- IDA Én. Én indultam rá, és egy nagyot szexeltünk a csajjal. Már úgyis ki volt fizetve.
- BARNABÁS Micsoda fertő! El sem merem képzelni!
- IDA Nem is kell. Vidéken nyilván minden más. Ez is.
- BARNABÁS Ha már így főlemlíti, szokott más-kor is nőkkel szexelni?
- IDA (ettől most elvérzel.) Csak ha megszorulok. A férfiakat jobban csípem.
- BARNABÁS Férfiakat? Többet is egyszerre?
- IDA Van, amikor csak egymás után, de van, amikor egyszerre. Mondjuk, utóbbi legtöbbször. Maga szereti több nővel?
- BARNABÁS (hiba, kedves. magas labda, ezt csapom.) Kimondottan szeretem több nővel. Tudja, ha az ember rászokik, akkor az egy már olyan, szóval, olyan semmi. Csenevészke. Szimpla.
- IDA Még akkor is, ha szétfolyik? Az igazán nem csenevész úgy.
- BARNABÁS Akkor főleg. Azt szeretem, amikor legalább három csaj van.
- IDA Alul, felül, középen, ha jól sejtem. Három a kislány.
- BARNABÁS Jól mondja. Ezek még elég kislányok. Tizennyolc, húsz körül. A büntethetőségük határán.

- IDA Az apjuk lehetne.
- BARNABÁS Ilyenkor apjuk vagyok az apjuk helyett.
- IDA El tudom képzelni.
- BARNABÁS Nem tudja elképzelni. Azt a hangzavart, amit azok csapnak, nem tudja elképzelni.
- IDA El tudom. Láttam már pornófilmet. (te is onnan veszed az ismereteket, te puhapöcs.)
- BARNABÁS Az semmi, ami azokban van. Képzeld, hogy...
- IDA Ne részletezz!
- BARNABÁS Miért, maga is azt állította, hogy több férfival – és egyszerre?
- IDA (előny itt.) Gondolja, hogy egy ilyen férj mellett nem jut eszembe más férfiakkal?
- BARNABÁS (nem sértődöm meg, juszts sem!) Hogy csalja, azt már tisztáztuk. De hogy egyszerre több férfival, arról eddig nem volt szó konkrétan.
- IDA Ezek olyan hangsúlyok, mintha számonkérne.
- BARNABÁS Dehogya! Csak úgy, érdeklődöm.
- IDA Miért érdekl, az előbb mondta, hogy rendszeresen él nemi életet több nővel egyszerre.
- BARNABÁS Ja. De nincs két egyforma nemi élet több nővel egyszerre. Ráadásul maga nem is nővel, hanem férfival él.
- IDA Mit?
- BARNABÁS Amit. A nemit.
- IDA Nem tehetek róla, imádom, ha szét-tépnek. Ez a gyöngém.
- BARNABÁS Most meglep.
- IDA Az ember mindenre készüljön föl, ha már ilyen kényes témákba bonyolódik bele. Tudja mi még a gyengém? Ha közben valamelyik tépi, mit tépi, tövestől szaggatja, a hajamat.
- BARNABÁS Valamelyik? Hát, mégis hányan vannak?
- IDA Amennyien eljönnek éppen.
- BARNABÁS Hova?
- IDA Hova-hova? Hát a klubba, oda. (ez is jó volt, mi?)
- BARNABÁS Maga klubba jár dugni?
- IDA Hova máshova. Gondolja, a saját konyhában szexelek idegen férfikkal, miközben a férjem a hálószobában horkol?
- BARNABÁS Horkol? Zavarja közben?
- IDA Nem zavar, mert nem ott szexelek. De ha ott szexelnék, igenis zavarna, ha kihallatszana a horkolása.
- BARNABÁS Nem attól félne, hogy fölbred?
- IDA Nem. Bár szokott. De a véccé nem a konyha irányában van.
- BARNABÁS Most egy kicsit megundorítottál. Inkább megszegyenítettél.
- IDA Én már régen undorodom ettől az egésztől.
- BARNABÁS Nekem inkább úgy tűnt, hogy élvezed.
- IDA Élvezni nem így szoktam, csak te már nem emlékszel arra, hogyan.
- BARNABÁS Megálltunk?
- IDA Szerinted?
- BARNABÁS Megálltunk.
- IDA Elég kicsi a tűrőképességed.
- BARNABÁS Már ne is haragudj, olyan hitelesen játszottad el a ribancot, hogy fölment az agyvizem.
- IDA Föl? Miért?
- BARNABÁS Mert az ilyesmit nem lehet csak úgy kitalálni.
- IDA És a három nőt, azt persze ki lehet találni, mi?
- BARNABÁS Ahogy vesszük.
- IDA Értem. Én vagyok a bukott nő, te vagy a nagy és tiszta kitalátor.
- BARNABÁS Cinikus vagy, nem ezt mondtam.
- IDA Ez így patt.

BARNABÁS Hogyan tovább? Ezt a te kurva Neil Simonod nem írta meg.

IDA Nem Neil Simon a kurva, hanem te.

BARNABÁS Férfiakra ezt a szót nem szokták használni.

IDA Szarok rá. Én szokom.

BARNABÁS Tudod, az a baj, hogy itt már nincs stornó.

IDA Miért nincs?

BARNABÁS Mert nem lehet.

IDA Ezen azt érted, hogy nem lehet. De mit nem lehet?

BARNABÁS Csak egyik tudunk visszamenni. Nem érjük el a nullát.

IDA Attól félek, meg fogod magyarázni.

BARNABÁS Egyszerű képlet. Csak egyik tudjuk visszavezetni a történeteket.

IDA Ezt már mondtad. De mi egyik?

BARNABÁS Lehet, hogy nekem például nem voltak hármásával szeretőim.

IDA De szeretőid voltak, meglátásom szerint. Egyesével.

BARNABÁS Hát ez az egy.

IDA És nálam?

BARNABÁS Nálad ugyanez. Lehet, hogy nem hamperegted össze magadat több pasival egyszerre, nem jársz dugóklubokba, de egy-kettő néha tépi a hajadat – civilben.

IDA Egyszerre legfeljebb egy.

BARNABÁS Ebbe az egybe mindketten beleragadtunk. Megállapítatik tehát, hogy neked, Ida, szeretőd van.

IDA Vagy volt. Vagy lesz.

BARNABÁS Legyen így.

IDA De akkor az is megállapítatik, hogy neked, Barnabás, ugyancsak szeretőd van.

BARNABÁS Ha neked lehet, lehet nekem is.

IDA Ez sánta logika, kedves.

BARNABÁS Miért lenne sánta logika?

IDA Mert úgy állítod egymás mellé a tényeket, mintha egyik a másikból

következnék. Neked nem azért van, volt, lesz szeretőd, mert tudomást szereztél az enyémről, és bosszút akarsz állni rajtam. Ahogy nekem sem.

BARNABÁS Akkor most mi van?

IDA Az van, legalább annyit tudunk, hogy időtlen idők óta mindketten csaljuk egymást. Egyszerűbben, félredugunk.

BARNABÁS Kellte ez nekünk? Ez a beismerés?

IDA Ez a felismerés? Feltehetően nem, de most már nem tehetünk úgy, mintha nem tudnánk róla.

BARNABÁS Hála Neil Simonnak, és a te sznobériádnak.

IDA Sznobéria?

BARNABÁS Te akartál mindenképpen színházba menni, mert az emberek oda járnak.

IDA Ne kezdjük előlről, fordítsunk, a lemeznek azt az oldalát már unalomig hallgattuk.

BARNABÁS Ez már nem Neil Simon, ez már Shakespeare.

IDA Eljutottunk a horrorig?

BARNABÁS Odáig nem. De a komédiáig már igen.

IDA Neil Simon is komédiákat ír.

BARNABÁS De nála minden jóra fordul. Mi egyre feketébb komédiát játszunk.

IDA Gondolod, hogy ebből még tragédia is lehet.

BARNABÁS Egészen biztos vagyok benne.

IDA Gyilkosság?

BARNABÁS Akár az is.

IDA Megölsz?

BARNABÁS Lehet. És te engem?

IDA Az is lehet, hogy én téged.

BARNABÁS Ez így túl egyszerű. Hogy a komédiából csak úgy átnyergelünk a tragédiába.

- IDA Ha röhögve szúrom a hátadba a kést, akkor az már átmenet a komédiából a tragédiába?
- BARNABÁS Miért épp a hátamba?
- IDA Mert a hazug gyáva módon menekül az igazság elől. Előlem.
- BARNABÁS Ez menekül, az meg üldözi. El tudom képzelni. Csak benned nem tudom meglátni az igazság angyalát. Azt mondod, folytassuk,
- IDA Folytassuk. Addig is elodázza a hátad a kést.
- BARNABÁS Vagy a te torkod.
- IDA Vagy az én torkom.
- BARNABÁS De hogyan folytassuk?
- IDA Támadt egy ötletem.
- BARNABÁS Félek az ötleteidről.
- IDA Rájöttem az átvezetésre.
- BARNABÁS Milyen átvezetésre?
- IDA Hát, a komédiából a tragédiába.
- BARNABÁS Ezek után még műfajelméleti stúdiumokat akarsz tartani nekem? Itt vagyunk nyakig szarosan, kiderül, hogy csaljuk egymást nyakra-főre, és te átvezetéseken töröd a szép kis fejedet.
- IDA Késő a bók. Az előbb tudtam meg, hogy a fejem is szétfolyik.
- BARNABÁS Én meg, hogy kő-impotens vagyok.
- IDA Hagyjuk! Békét ajánlok, amíg el nem jutunk a tragédiáig.
- BARNABÁS Mi lesz akkor?
- IDA Akkor halál lesz, baszd meg! De!
- BARNABÁS Mi de?
- IDA De előtte ezt a megcsalás-dolgot majd tisztességesen átbeszéljük.
- BARNABÁS Minek, ha egyikünk úgyis meghal?
- IDA És ha mindketten?
- BARNABÁS Na jó! És még te állítod, hogy utáld Shakespeare-t.
- IDA Csak állítottam. Közben meg rájöttem, nem is volt annyira hülye, amennyire gondoltam. Figyelj most rám! És akkor talán megússzuk ezt az egész gusztustalan kalamajkát.
- BARNABÁS Meg lehet az ilyesmit úszni?
- IDA Meg.
- BARNABÁS Meg, de hogyan?
- IDA Még gusztustalanabban. Hogy játszunk tovább. Eljátszunk egy kicsit ezzel a helyzettel.
- BARNABÁS Kiszórakozzuk magunkat?
- IDA Kiszórakozzuk. Azután megdögölünk. Szóval, figyelj!

II. FELVONÁS

(szinopszis) 3

Ida fel-alá járkal a lakásban. Néha az ósdi hifitoronyhoz ront, váltogatja a cd-eket a tartóban, azután mindig visszatér ugyanahhoz a zenéhez. Ez valami blues- vagy jazzkeverék, instrumentális darab, ő pedig, amilyen rekedten csak tud, halandzsaszövegeket improvizál a dallamokra. Magának mórrikál. Időnként leveszi a hangerőt, fülel, de mert nem hall semmit, visszateszi, és meghúzza a whiskys üveget; nem kínlódik pohárral. Láthatóan feszült, és láthatóan várakozik. Végre valami kaparászás vagy diszkrét kopogás kintről. Gyorsan a fotelba pattan, maga alá húzza a lábait, és egy könyvet vesz a kezébe. Kinyitja, de nem olvas, kifelé hallgatózik. Kintről elfojtott hangok szűrődnek a szobába.

- ZITA Na végre! Ezt is megértük. Már azt hittem... kopogok diszkrétén, kopogok hangosan...
- BARNABÁS Mit hittél? Hogy itthon se vagyok?
- ZITA Valami olyasmit. Te, én nagyon izgulok. Látszik?
- BARNABÁS Nagyon. Én is, nagyon. Izgulok.
- ZITA Te miért izgulsz?

- BARNABÁS Majd megtudod.
- ZITA Rejtélyes vagy.
- BARNABÁS Inkább kicsit be vagyok szarva. Ez nem rejtélyes. És főleg nem romantikus.
- ZITA Nem először csináljuk, kis bolondom.
- BARNABÁS Nem is ez. Szóval, hogy először találkozzunk itt.
- ZITA Ez engem is meglepett. De meg is nyugtatott. Hogy fontos vagyok neked. Még a tulajdon lakásotokra is fölhozol.
- IDA Tehát itt nem dugtak még. Ez is valami, ha nem is elégtétel.
- ZITA Érzem ám, hogy izgulsz.
- BARNABÁS Látszik rajtam?
- ZITA Nem kimondottan. De elfelejtettél megcsókolni. Eddig soha nem felejtettél el.
- BARNABÁS De a seggedet megfogtam, nem?
- ZITA Az nem ugyanaz. Tessék szépen megcsókolni a babát.
- IDA A babát. Megcsókolni. Még jó, hogy nem előttem csináljátok.
- ZITA Na ugye!
- BARNABÁS Így már rendben vagyunk?
- ZITA Hát? Hát-hát! Nem volt valami szenvedélyes. Mondjuk, hogy elment. Ne kerüljünk beljebb?
- BARNABÁS Ezt nekem kellett volna mondanom.
- ZITA Lényegtelen. Most én mondtam helyetted. Ezek szerint nekem sürgősebb, Barnus.
- IDA Barnus? Kerüljünk beljebb? Fontos, hogy máris birtokon belül érezd magad, kicsi baba!
- BARNABÁS Tessék, erre!
- ZITA *(Zita lép be először, megpillantja Idát, és meglepetésében szinte rémülten felkiált.)* Itt tetszik magának lenni! Kezit csókolom.
- IDA *(a kezemet csókolod? ilyen öreg vagyok első látásra is, te kis kurva!)* Jónapot! Kerüljön beljebb! Foglaljon helyet! Érezze magát kényelembe! Mintha otthon lenne. *(lehet, hogy itthon is leszél nemsó-kára – itt.)* Töltsön magának italt! Ha gondolja, hozok ételt is a konyhából. Hamar összeütök valamit. Egy szalonnás-kolbászos rántotta megfelel?
- ZITA Köszönöm, vegetáriánus vagyok.
- IDA Ja, az más. Az dívik mostanság. Az a maguk divatja.
- BARNABÁS Bocsánat, még be sem mutattam egymásnak a hölgyeket.
- ZITA Én már bemutatkoztam. A néni nevére meg, úgy tűnik, valahonnan emlékezem.
- IDA A nénit érdekelné, hogy honnan.
- ZITA Momentán, nem tudom.
- IDA *(egyszerűbb vagy, mint gondoltam, madárkám.)* Talán a férjem említette magának a nevemet.
- ZITA Bizonyára így volt.
- IDA Elég választékosan beszél.
- BARNABÁS Hogy kellett volna mondania? Mondta volna, hogy a Barnustól hallottam, baszd meg? Ja, hogy benne maradjak a te etikettedben, baszd meg, kérlek!
- IDA Neked egyelőre kuss van... Barnus.
- ZITA *(miféle helyzet ez? valamilyen családi drámába csöppentem bele?)* Azt hiszem, zavarok.
- IDA Ne zavartasd magadat, kedvesem! Bocs, ugye, tegeződhetünk?
- ZITA Megtisztelő az ajánlat. De nekem kicsit furcsa lenne.
- IDA Mi lenne furcsa?
- ZITA Hogy tegezzem. De talán megszókom.
- IDA *(arra nem lesz időd, kismadaram.)* Olyan öregnek nézel?

- ZITA Á, dehogy! Nagyon is fiatalosnak tetszik lenni.
- IDA (fiatalosnak? megőrjít ez a szó.) Egyidősök vagyunk a Barnussal. Vagy nem így hívod?
- ZITA A főorvos urat? Á, dehogy! Hogy juthat ilyesmi az eszébe?
- IDA (jut annak, akinek jut.) Hát, akkor hogy hívod?
- ZITA Természetesen főorvos úrnak.
- BARNABÁS A nevedet azért megmondhatnád te is Zitának! Már csak az illem kedvéért!
- IDA Az illem kedvéért természetesen megmondom, bár a kis Zita az előbb mondta, hogy a főorvos úr már említette volt neki. Hol is említette, drágám?
- ZITA Arra, most így nem emlékszem.
- IDA Hogy most így, vissza, azt megértem. És arra sem tudsz most így, vissza, hogy miért említette volt?
- ZITA Arra meg még úgyse.
- IDA Egyéként, honnan ismered a főorvos urat?
- ZITA A kórházból. Együtt dolgozunk. Ugye, egy osztályon.
- IDA Gondolhattam volna. Te mint mi?
- BARNABÁS Ápolónő a kezem alatt.
- IDA (ha másokhoz kell nyúlni, biztosan ügyesebb a kezed.) Ápolónő? Ilyen fiatalon? Hány éves is vagy?
- ZITA Tizennyolc. Leszek.
- IDA Nem iskolába kellene járnod véletlenül?
- ZITA (most mi a szart mondjak? Mi lesz ebből?) Az az igazság, hogy egészségügyi szakközépbe járok, és a kórházban csináljuk a gyakorlatokat.
- IDA (el tudom képzelni azokat a gyakorlatokat!) És milyen gyakorlatokat, kedves?
- BARNABÁS Mindenfélét tanulnak. Beletanulnak mellettünk a szakmába.
- IDA Melyik szakmára is gondolsz, édesem?
- BARNABÁS Hát, az ápolónői szakmába.
- ZITA Nagyon sokat tanulunk a főorvos úrtól,
- IDA (valóban? azt el tudom képzelni.) Azt el tudom képzelni! Mégis mit? Gondolom, a képzelet szegény ahhoz képest, amennyit a főorvos úrtól tanulni lehet.
- ZITA Most soroljam?
- BARNABÁS Tényleg, most sorolja?
- IDA Főlöszleges. Elég, ha elképzelem. De térjünk vissza a nevemre. A nevem is a tananyagban szerepel, amit megtanít maguknak a férjem? Akarom mondani, a főorvos úr! Mivel, hogy mondta volt.
- ZITA Az nem. Azt lehet, hogy csak úgy mondta. Tananyagon kívül.
- IDA (csak úgy, a nevemet.) Csak úgy, tananyagon kívül. Hacsak úgy nem! Két hasösszeöltögetés közben, csak úgy, véletlenül, a nevemet mondogatta nektek fennhangon.
- BARNABÁS Lehet, hogy csak mondtam. Ugye? Nem mondogattam. És nem túl fenn. Hangon.
- ZITA (ez egyre kínosabb. Valahogy mindkettő.) Valóban. Nem mondogatta. Csak mondta.
- IDA Hasösszeöltögetés közben?
- BARNABÁS Ezt már kérdezted tőle.
- IDA Nem ezt kérdeztem, de mindegy. Na, megisszuk a pertut, kis Zita?
- ZITA (attól még nem leszel fiatalabb.) Felőlem, akár ihatunk is!
- IDA Ez kicsit nyegle volt.
- ZITA Bocsánat! Csak úgy kiszaladt. Kissé feszült vagyok.
- IDA Megértem. Engedd el magad! Lazíts! Arra épp alkalmas lesz egy kis

- whisky. Töltenél nekünk, drágám? IDA (daloljatok, madárkáim!) Ez csak úgy eszembe jutott. Tudod, ha mi egy ágyban aludnánk a főorvos úrral, én biztosan letegezném.
- ZITA Kedves, de nem vendégségbe jöttem.
- IDA (ebben biztos voltam. De ez majd csak később jön.) Ha nem vendégségbe, akkor vajon mi okból teszed nálunk tiszteletedet, kedves Zita? Mi járhatban vagy itt minálunk? Töltenél végre, te szerencsétlenség-csomag! Bocs, főorvos úr!
- ZITA Nem szoktam inni. Whiskyt megtalál még soha életemben nem ittam. Az nekem – olyan filmital.
- IDA Mit jelent az, hogy filmital?
- ZITA Hogy nem a valóságban isszák, hanem a filmekben. A gazdagok. Meg a zúzós csávók. Mondjuk, a Jockey Ewing vagy a Jack Nicholson.
- IDA Szóval, a főorvos úr is egy ilyen zúzós csávó?
- ZITA Nem mondom, jól tartja magát.
- BARNABÁS (ez azért nem volt rám nézve túl hízelgő.) Kedves, hogy ezt mondja.
- IDA Jé, ti magázódtok!
- BARNABÁS Természetesen.
- IDA Miért természetesen? Egy ápolónő nem tegezheti a főnökét? A főorvos urat?
- ZITA Furcsa lenne.
- IDA Civilben sem?
- BARNABÁS Ez még nem jutott az eszembe. Mondja, Zita, civilben tegezne engem?
- ZITA (most ezek játszanak velem!) Nem tudnám megszokni, főorvos úr! Vagy csak nehezen.
- IDA Az ágyban is magázod.... bocs, magáznál a főorvos urat?
- ZITA Milyen ágyban?
- BARNABÁS Milyen kérdés ez?
- IDA Hát nem a felesége a főorvos úrnak?
- IDA És ez jelent valamit, hogy a felesége vagyok? Főleg neked?
- ZITA Nem azért kérdeztem. Csak a külön ágy miatt. Csak azért.
- IDA Én nem beszéltem két ágyról. Honnan veszed, hogy mi külön alszunk? Csak nem a főorvos úrtól?
- ZITA Hova gondol!
- IDA (megvagy, őzike!) Nekem nagyon úgy tűnt pedig. Két hasösszevarrás között, valamiért, úgy elmondta. Talán elpanaszkodta magát.
- BARNABÁS (ne ess ki! már egészen jól haladunk.) Az általad használt feltételes módból gondolta Zita, hogy mi külön ágyban alszunk.
- IDA Miért, nem?
- BARNABÁS Miért igen! Mert horkolok, és azt te nem viseled.
- ZITA Minden férfi horkol.
- IDA Úgy látom, van tapasztalatod férfi-horkolás terén!
- ZITA (bassza meg, ezt megszoptam.) Apukám is horkol, csak azért.
- IDA Nocsak! Még mindig egy ágyban alszol az apáddal?
- ZITA (kezd eldurvulni a vén csaj!) Naná, hogy igen! Óriási francia ágyat képzeljen el. Anyu a bal oldalon, én a jobbon. Ő pedig középen, és hanyatt fekvé horkol.
- BARNABÁS (ezt megérdemelted. Jól van, kislány.) Ki karddal jön elő, az kard által is vész el.
- IDA Nem egészen pontos az idézet, és nem is igazán illik ide, de örülök, hogy megvillantottad páratlan mű-

- veltségedet, én édes uram. Titeket is elkápráztat vele?
- ZITA Nagyon tiszteljük a főorvos urat!
- IDA (gyorsítsunk – egy kis gyorsító kell!) Elegem van! Mármost ebből a csendőrpertuból, hogy én tegezek, te meg nem mersz visszategezni. Meg hogy a tulajdon lakásában főorvos úrnak szólítod az uramat. Iszunk már végre? Koccintsunk! Szevasz, Zita.
- ZITA Csókolom! Bocs. Szevasz... Ida.
- IDA Oké. Most a főorvos úrral is! Bátoran, kislány!
- BARNABÁS (pizsok. Nem tudom, hol tartunk. Engem is egészen megkevert.) Egészségedre, Zita.
- ZITA Egészségére, főorvos úr.
- IDA Tegezni! Gyerünk. Bátorság.
- ZITA Egészségedre, főorvos úr.
- IDA Nincs főorvos úr! Szólítsd a nevén?
- ZITA De hogy szólítsam?
- IDA Ahogy szoktad. Na, úgy ahogy szoktad. Na, hogy szoktad?
- ZITA Barnus. Akarom mondani...
- IDA Ne akarj már semmit se hozzátenni. A megszokás nagy úr! Barnus! Ez az! Így szoktad meg. Nem is rossz.
- BARNABÁS (rohadj meg! lépéselőny ott.) Ez túlzás. A Barnust nyilván a kollégáimtól hallotta.
- IDA Ez új nekem. (nem menekülsz, nyomorult!) Nem is mondtad, hogy a kollégáid Barnusnak szólítanak.
- BARNABÁS Nem jellemző. De előfordul.
- IDA És véletlenül mindig épp arra jár a mi Zitánk, amikor nem jellemzően, de előfordul.
- ZITA (a mi Zitánk? Gúnyolódtok velem?) Nagyon erős volt ez a whisky. Érzem, hogy máris a fejembe szállt. A legjobb lesz, ha elmegyek. Ki kell szellőztetnem a fejemet!
- IDA Elmennél most? Hiszen még meg sem ittad a pertut az urammal.
- BARNABÁS Igaz. Egészségedre, Zita.
- ZITA (hát jó. Te akartad, nyanya!) Egészségedre, Barnus!
- IDA Ez a beszéd! Mindjárt jobban érzem magam. Szépek vagytok így együtt. Mintha apa és lánya.
- BARNABÁS (anyád az apa, te szemét!) Na, azért ott még nem tartunk!
- IDA Nem-e! A korkülönbségbe bőven belefér. Légy erős, még az is belefér, hogy a Zituska az unokád.
- ZITA Zitának szoktak szólítani. A Zituskát nem szeretem.
- IDA Megértem. Egy komoly nőt ne zituskázzanak le csak úgy, mások. Te, a Barnus sem szokta neked azt mondani, hogy Zituska?
- ZITA Hogy mondaná!
- BARNABÁS Hogy mondhatnám! Csak nem képzeled?
- IDA Rendben, nem képelem. Viszont elképelem, hogy holnap bementek a kórházba, és... és akkor, akkor hogy lesz?
- BARNABÁS Természetesen ismét magázódnifogunk. Mint eddig.
- IDA És te is főorvos úrnak fogod szólítani a Barnust, Zita?
- ZITA Természetesen, mint eddig.
- IDA Aha. Érdekes lesz. És amikor kijötök a kórházból, akkor ismét Barnus és ismét tegeződés, ahogy eddig, mi?
- BARNABÁS Természetesen. Ahogy eddig.
- IDA (sakkbástya. Ha emlékszel még a sakkra, édesem.) Hogy mondd, édesem? Mint eddig? Mit jelent, hogy mint eddig?
- BARNABÁS Azt mondtam, ahogy eddig.
- IDA Értelmeznéd?

- BARNABÁS (most jön a szűrés a bordák közé.)
Természetesen, drágam. Édes Zita...
- IDA Édes?
- BARNABÁS Ez nem jelző volt. Édes a vezetékneve.
- IDA Vettem. Ott tartottunk, hogy édes Zita. Bocs, Édes Zita.
- BARNABÁS Ahol tartottunk, ott folytatom. Édes Zita a szeretőm.
- IDA Ida. Zita. Még rímel is. Rímhelyzetben felcserélhetők. Ja, mit is mondtál, hogy a szeretőd?
- BARNABÁS Ezt mondtam.
- ZITA De főorvos úr!
- IDA Barnus, ha kérhetlek! Így szólítsd, hogy Barnus!
- ZITA Barnus... Ezt miért kellett?
- BARNABÁS (kellő mélység, orgánum kiesztve.) Mert el kellett jönnie az igazság pillanatának is egyszer, Zita.
- ZITA (itt rögtön berosálok. Átmentünk szappanoperába.) És akkor most mi van? Ha eljött az igazság pillanata?
- IDA Tényleg, akkor most mi van?
- BARNABÁS Az van, hogy iszunk egy whiskyt.
- ZITA És?
- BARNABÁS És tudottnak tudunk be minden tudhatót.
- ZITA És?
- BARNABÁS Mit és, Zitus, mit és? Most már nem kell bujkálnunk, titkolóznunk, autóban, erdőben, kölcsönként lakásokban...
- IDA Ezt a hosszúnak ígérkező felsorolást talán itt szakítsuk meg!
- ZITA És maga, Ida, te Ida, sőt, Telda, nem mondasz erre semmit?
- IDA De. Mondok. Telda mond erre valamit. Egészségetekre, gyerekek!
- BARNABÁS Na, kismadaram, hallod, hogy mit mond Ida. Ne szívd annyira mellre!
- IDA Szívd fel, bögyöm, a sok vizet, szívd fel, bögyöm, a sok vizet!
- ZITA (megszégyenít. Ez a rohadt kurva megszégyenít.) Szégyellje magát, hogy így gúnyolódik rajtam!
- IDA (most a sorozat a kerek kis gyomrába!) Valóban? Valóban nekem kellene szégyenkezniem? Én fekszem össze egy apám, mit apám, nagyapám korú emberrel? Mit öszszefekszem! Egy autó hátsó ülésén nem lehet összefeküdni, csak öszszebagzani lehet. Mi kellett neked belőle? Mondd már el, kicsi szívem! A pénz?
- BARNABÁS (jól van, kezd eldurvulni.) Kezdesz eldurvulni.
- IDA Az, hogy elmondhasd a többi romlott kis picsának az iskolában, hogy téged a főorvos úr kúrogat?
- BARNABÁS Ez már valóban durva!
- IDA Mert hogy a farkára nyilván hiába pályáztál... illetve hát, persze, mindig elfelejtem, ma már vannak alkalmas szerek, amelyekhez a főorvos úr könnyedén hozzájuthat, kiírja magának a receptet, na, olyan ajzó izék... aljzó izék, de így kimondhatatlan, pedig ez pontosabb, ez az aljzó, amivel ideig-óráig képes mereven tartani...
- BARNABÁS (elszállt az agya. Próbálkozunk meg egy remivel?) Ki ne mondd, Ida!
- IDA Nem kell kimondanom. Zita már nagylány, úgyis tudja, mit nem vagy képes még szerekkel sem mereven tartani.
- ZITA Igen. Nagylány vagyok. Mindent tudok. (most ti fogtok szopni, szarosok.) Mi volt az első kérdésed, drága Idám?
- IDA Mondhattál volna egyenesen lyuk-sógornót is.

- ZITA Mondhattam volna. De nem azt mondtam.
- BARNABÁS Zitus, meg ne sértődj! Hiszen ez csak játék?
- ZITA Mi a játék?
- BARNABÁS Ez az egész, ami itt most történik. Senki sem akar bántani téged. Senki sem haragszik itt rád. Senki sem sértődik meg semmin – ez az alapszabály a játékban.
- IDA Úgy látom, Zita ezt a szabályt nem fogja betartani.
- ZITA (tehát tényleg játszanak. Jó, akkor játsszunk!) Igazad van. Engem sért ez a ti játékokot, vagy minek nevezzem. Mert nem értem, mi a lényege.
- BARNABÁS Az a lényege, hogy mi egymással játszunk azt, hogy egymást kijátszunk. De csak játékból. Érted?
- ZITA És nekem ebben milyen szerepet szántatok?
- BARNABÁS Nélküled én most nem tudtam volna Idát leteperni.
- IDA Ne használj kétértelmű kifejezéseket!
- ZITA Értem. Tehát én voltam az áldozati bárány. Egyben a csalétek.
- IDA Így is lehet mondani. És egy ideig jól is játszottad a szerepedet.
- ZITA Én nem játszottam. Nem is játszhattam, mert nem voltam beavatva a játékokba.
- IDA Nem-e? (te kis ártatlan mimóza.) A főorvos úr nővérkéje vagyok. A főorvos úr osztályán vagyok gyakorlaton. Főorvos úrnak szólítom a főorvos urat. A főorvos úrtól sokat lehet tanulni, debizonyám. Soroljam még?
- ZITA Fölösleges. Te is mondasz valamit, Barnabás?
- IDA Nocsak, nem Barnus?
- ZITA Te most ne pofázz bele.
- IDA Oké. Meggyőzően hangzik. Inkább elkussolok.
- BARNABÁS Mit kellene mondanom?
- ZITA Kiadtál ennek a nőnek, és nem kell semmit se mondanod?
- BARNABÁS Ez a nő a feleségem.
- ZITA Én meg a kurvád vagyok?
- BARNABÁS (oszd meg, és uralkodj, vagy ketten ölnek meg!) Ne használj ilyen szavakat.
- ZITA Az, vagy nem?
- IDA Az vagy. De nincs abban semmi szégyellni való, ha valaki egy főorvos kurvája. Biztos vannak jó oldalai is, amikért megéri.
- ZITA Nem mondasz semmit?
- BARNABÁS Mit kellene mondanom, kislány? Hogy elveszlek? Ugyan. Ezt te se gondolhattad komolyan.
- ZITA Ezt értem. De azt még mindig nem, hogy miért hoztál ide.
- IDA (az igazság a legnagyobb aljasság általában.) Hogy részt vegyél a mi kis játékunkban, Zita. Egy szimpla házasságot megháromszögeztünk veled.
- ZITA Tényleg, tényleg csak ennyi, főorvos úr?
- BARNABÁS Hát, ha őszinte választ vársz, akkor, hát, nem sokkal több.
- ZITA Köszönöm.
- IDA (kezdem unni, innentől már nem sok minden történhet, ami felizgatna bennünket.) Ennyi volt, édesem, finita la commedia.
- ZITA (nincs még vége ennek. most akkor én altatok.) Menjek?
- IDA Talán az lenne a legjobb.
- ZITA Te is azt mondd?
- BARNABÁS Majd holnap megbeszéljük, bent.
- IDA Persze, majd bent, munka után, édeseim. Talán még borogassunk kicsit. Addig még maradhatnál.

- ZITA (inkább borogassunk! Túl nagy lett itt a rend.) Jó, úgyis tisztáznunk kéne egy-két apróságot. Mondjuk úgy, befejezetlenséget.
- IDA Éspedig?
- ZITA Nem válaszoltam a kérdéseidre. Mi is volt az első?
- IDA (sok lesz belőled mára, gyerek!) Már nem emlékszem. És nem is fontos.
- ZITA Dehogynem. Én emlékszem. Hogy miért kellett nekem a férjed. Ne, ne szólj közbe. Először a pénzre kérdezél rá. Nos, ami nincs, az nem is kellehetett. Soha nem adott nekem pénzt, igaz, nem is kértem. Soha nem vett nekem semmit, igaz, erre sem kértem. Soha meg nem hívott egy ebédre, vacsorára, egyetlen filéreteket sem költötte rám, Ida drágám, e miatt nem kellett volna aggódnod.
- IDA Ezt könnyű lesz elhinnem. Ül a pénzeken, azon melengeti a bezámpult tökeit.
- ZITA Valahogy így. Azután jöttél azzal, imponálni akartam a többi hülye kis picca előtt, ahogy te fogalmaztál, azzal, hogy főorvos szeretőm van.
- IDA Valahogy így.
- ZITA (ez most nagyot fog durranni, édes doktorném.) Ez több okból sem stimmelhetett. A legtöbb osztálytársam, barátóm már megvolt neki, jóval előttem. Az élelmesebbek, a bátrabbak időben lenyúlták.
- BARNABÁS (baszd meg, ez be fog húzni a csőbe!) De, Zita kérem, maga is tudja, hogy ez nem igaz.
- ZITA Pedig igaz, főorvos úr! Ezt magának kell a legjobban tudnia.
- IDA (vergődik a légy a légyfogón. Bele-ragadtunk, szeretett férjem?) Bar-nus, te ne pofázzál most bele! Ismét kezd érdekessé válni a játék. (csak nyugodtan, negédesen!) Mi volt a harmadik, kedveském?
- ZITA Hogy a farkára pályáztam az uradnak.
- IDA Ja. De ezt komolyan nem valószínűsíthettem.
- BARNABÁS Tetszik nekem az a közvetlenség, ahogy a farkamról alkudoztok.
- IDA Drágám, arról nem lehet alkudozni, ami nincs.
- ZITA Az a baj, hogy az alku tárgya mégiscsak létezik. És egy ősi üzleti formát jelenít meg.
- IDA Hogy a férjem farka ősi üzleti formát jelenít meg! Ez nekem is új, Zita gyerek.
- ZITA Megmagyarázom.
- BARNABÁS (ha itt nem állunk le, akkor nekem végem.) Nem kéne!
- IDA Engem érdekel. Ne foglalkozzunk a főorvos úrral. Mi, csajok, intézzük el egymás között a dolgot. Okés?
- ZITA Okés. Akkor mondom. Az a helyzet, hogy...
- BARNABÁS Hallgass, te hülye kis ribanc!
- IDA Tónusváltás. Sebaj. Már nem Zituska? De ne félj tőle, kis butuskám, én megvédelek. (milyen jó, hogy véletlenül itt van ez a kés a kezem ügyében!) Szóval, mi a helyzet?
- ZITA A suliban sokan teherbe esnek közülünk. Előbb-utóbb megtörténik.
- IDA Te előbb vagy utóbb?
- ZITA Előbb. Sajnos.
- IDA Az én férjemtől?
- ZITA Nem, nem tőle. A srácoktól, akikkel összefeküdtem.
- IDA Nem tudjátok, hogy kell védekezni?
- ZITA Ez most a legkevesebb. Egyébként, a gumi nem jó, az óvszer hizlal. És a gyereket olyankor el kell vetetni.
- IDA Jaj, kezdem kapiskálni.

- BARNABÁS (omlik a bánya!) Azt mondtam, elhallgatsz!
- IDA Azt mondtam, beszélhetsz. Te pedig, ha közelebb mersz jönni, hát lemetszem a töködet ezzel a konyhakéssel. Tovább, Zita.
- ZITA (fordult a kocka. A végén nem engem ölnek meg, hanem egymást.) Szóval, el kell vetetni. De ennek nem szabad kitudódnia sem otthon, sem az iskolában. Ráadásul nemcsak írásos nyoma marad a beavatkozásnak, de pénzbe is kerül.
- IDA (jól van, jól haladunk.) Kihez fordulhattok segítségért?
- ZITA Az iskolában mindenki tudja, hogy a főorvos úrhoz.
- IDA Büszke vagyok a férjemre! Sose gondoltam, hogy egy közmegegyezés az én drágám!
- BARNABÁS Megáll az eszem! Sajnálom, hogy ide hoztalak.
- IDA (nem csodálkozom rajta.) A főorvos úr persze ingyen csinálja. Amilyen önkéntes angyalcsinálóként?
- ZITA Nem egészen. Neki is megvan a maga tarifája?
- IDA Aha. A maga tarifája. És az mennyi?
- ZITA Három.
- IDA Mi három?
- ZITA Három numera, nem sokkal felépülés után. Talán sokallod?
- IDA Ha róla van szó, kicsit soknak tűnik a három numera. Ha rólatok... nem is tudom, mit mondjak. Szóval, épp három szexuális szolgáltatás fedezi a bekerülési költségeket?
- ZITA Így is lehet mondani.
- BARNABÁS Fantazmagória. Merő hazugság.
- IDA Te még folyamatosan kuss! És neked nem telt még le a három?
- ZITA De, már letelt.
- IDA Akkor mi a faszomnak vagy most itt?
- ZITA Előre le lehet dolgozni a következő izét... mit?
- IDA Kaparást.
- ZITA Ne ezt! Beavatkozást.
- IDA Remek. (szépen haladunk. Ez a boldond csaj kinyír most téged, kishaver.) Megválaszoltad a harmadik kérdésemet is.
- ZITA Igen. Nem a farka kell a férjednek. A farkának kellünk mi.
- IDA Jelentős különbség. Talált, süllyedt.
- BARNABÁS Szólhatok én is talán?
- IDA Mindjárt sorra kerülsz te is.
- BARNABÁS Mi ez? Kihallgatás?
- IDA Rosszabb, édesdrágám. A tanúk meghallgatása zajlik. Azt is elmondanád, ha már kitértünk ezekre az apróságokra, kedves sógornőim egyike, hogy hol zajlottak a műtétek?
- ZITA Természetesen a kórházban.
- IDA Nem az abortuszok. Hanem a természetbeni térítések. Mondhatjuk úgy is, testi paraszolvenciák.
- BARNABÁS (ezt már nem tudom leállítani.) Közöséges vagy.
- IDA Te meg potenciális börtöntöltelék. Azért csak gondold végig magadban közben, mi fog történni, ha följelentelek. Szóval hol, kislány?
- ZITA A főorvos úr lakásán.
- IDA Itt?
- ZITA Nem. A másik lakásán.
- IDA A főorvos úrnak van egy másik lakása? Jó ezt tudni.
- ZITA (ezt kapjátok ki!) Egy másik biztosan van. Mi arról tudunk.
- BARNABÁS Egy barátom kéglíje, időnként kölcsön adja.
- IDA Nem kérdeztem, de hallottam. Szóval lány menekülési útvonal. Ki van írva, hogy zsákutca, csak te még nem

- látod. És hogyan találtatok oda?
Vitt benneteket a főorvos úr?
- ZITA Nem, nekünk kellett jelentkezniük telefonon, amikor rendbe jöttünk, és utána odamennünk.
- BARNABÁS Tiltakozom.
- IDA A vádlott nem kapott szót. És hogy jutottatok be a házba?
- ZITA Felcsöngettünk, és ő beengedett bennünket.
- IDA Milyen név volt a kaputelefonlistán?
- ZITA Milyen? A főorvos úr neve.
- BARNABÁS Hülye tyúk. Hülye tyúkok.
- IDA A liba jobban hangzik férfiszájából. Férfiéből, hangsúlyozom. Zita drága, nem gyötörlek tovább hülye kérdésekkel. Inkább igyunk!
- BARNABÁS Tölthetek?
- IDA Tölts! Arra még jó vagy, hogy az üvegből töltsél.
- ZITA Emlékezetem szerint még egy kérdésed volt. A legelején.
- IDA Kérdésem? Nekem? Mi lehetett az?
- ZITA Hogy mi járatban vagyok.
- IDA Arra már tudom a választ. Hogy előre leródd a főorvos úrnak a majdani tartozásodat. Szóval, hogy megdugasd vele magadat.
- ZITA Azért is.
- IDA Nyilván jobb itt, mint egy erdőszéli beugróban fogni meg a bokádat.
- ZITA Ez nem volt szempont. Az se rossz, csak te már nem emlékszel rá.
- IDA Valóban nem. Vagy nem nagyon. Miért is még?
- ZITA Hogy időpontot kérjek tőle.
- IDA Időpontot? Mire időpontot?
- ZITA Hát arra. A beavatkozásra.
- IDA Kaparásra gondolsz?
- ZITA Mondhatjuk így is.
- IDA Megint sikerült bekapnod a legyet, kicsi Zita?
- ZITA (korán örültél.) Mondjuk. Mondjuk el mellette, hogy a főorvos úr szíveskedett belém pumpálni egy gyereket. Most saját erőből a saját jogán.
- BARNABÁS Ez hülyeség.
- ZITA Ha nem velem történik, én is azt mondom, hogy hülyeség.
- IDA El akarod vetetni?
- ZITA Igen. Vagy te akarod fölnevelni helyettem? Esetleg a főorvos úr?
- IDA Képes leszel kikaparni ennek a gyerekeknek a méhéből a saját magzatodat? Remélem, a sajátodat nem öt numera viszonzásért veszed el!
- BARNABÁS Itt bolondulok meg! Nem látod, hogy hazudik? Összevissza beszél!
- ZITA Most már elmehetek? A mostani állapotában úgysem fog tudni nekem időpontot adni a Barnus.
- BARNABÁS Hát nem. Hát nem. Lehet, hogy egyáltalán nem fogok tudni neked időpontot adni.
- ZITA Ez a jövő zenéje. Akkor én megyek is.
- IDA Sajnálom, kedves Zita!
- ZITA (már csak ez hiányzott.) Maga engem csak ne sajnáljon! Nem vagyok áldozat. Tetszett érteni?
- IDA Valóban. Maga nem áldozat, hanem egy hülye picca.
- ZITA Maga meg egy elfonnyadt vén kurva.
- IDA Egálban vagyunk. Most már el is húzhat sz.
- ZITA (*elmenőben*) Kezét csókolom. A holnapi vizontlátásra, főorvos úr!
- BARNABÁS Vizont látásra! Megbolondulok.
- IDA Ez elment.
- BARNABÁS Ez el. Összehordott itt mindenféle hülyeséget. Egy szavát se higgyed. Vagy előre megbeszéltél vele mindent, mi! Kitanítottad, hogy össze-

- vissza hazudozzon mindenfélét rólam?
- IDA Nem, drágám, én természetesen nem ismertem az előtt, hogy ide ringatta volna a szép seggét.
- BARNABÁS Vége a játéknak?
- IDA Attól tartok, annak már régen vége.
- BARNABÁS Azt hiszem, kicsit túllőttünk a célon. Meg kellett volna maradnunk annál a Neil Simonnal.
- IDA Egy idő után már túl unalmas lett volna. Így legalább történt valami velünk.
- BARNABÁS Értékelünk?
- IDA Már csak az hiányzik.
- BARNABÁS Vége?
- IDA Mára talán. Nekem is sok volt ez így, egyszerre.
- BARNABÁS És nem mondasz semmit?
- IDA Nem.
- BARNABÁS És haragszol?
- IDA Nem.
- BARNABÁS Gyűlölsz?
- IDA Nem.
- BARNABÁS Akkor?
- IDA Nincs akkor. Tanácstalan vagyok.
- BARNABÁS Amennyiben?
- IDA Nem tudok mihez kezdeni azzal a vödör véres és gennyes takonnyal, aki történetesen a férjem.

(szinopszis) 4

Bárvilágítás ugyanabban a szobában, amit egyetlen sarokban égve hagyott éjjeli lámpa képez meg. Valami harsány zene, mondjuk James Brown I feel good-ja megy elég hangosan, végtelenül vagy valami ahhoz hasonló módon, amely azonban Barnabás megérkezésekor, minden magyarázat nélkül, megszakad. Majd újraindul, majd újra megszakad. Néhányszor. Ida és Balázs, a sármos tornatanár egymáshoz közel húzódva ülnek, vagy inkább félig hevernek a kopott rekamién. Ida negligésben, értjük ezen, hogy valami könnyű nyitott pongyolában, mely alól csipkés alsónemű villan ki lépten-nyomon. A tornatanár oldalt csíkos melegítőben, izompólóban vergődik Ida alatt, aki a lábait keresztbe dobálja a férfi combján.

- IDA Na, gyerünk, te kis vad csődör! Én szilaj ménem! Ne gatyázz, tépd le rólam a melltartót és a bugyit!
- BALÁZS Ne csacsiskodjál már, Ida!
- IDA (ez a szarakodásával tönkre fog tenni mindent.) Miért, nem kívánsz?
- BALÁZS Nem erről van szó. Ezek drága holmik, amik itt rajtad vannak, ahogy látom, kár lenne értük, drágám, lehet, hogy épp az urad vette őket neked.
- IDA (na persze, pont ő és pont nekem.) Nekem takarékoskods, vagy az uramnak? Hova tűnt a régi szenvedély, Balázs!
- BALÁZS Régen sem téptem szét az alsóneműidet, ezt igazán nem állíthatod velem szemben.
- IDA (nem kötelező a szemben vonzat.) Alsónemű!? De rég hallottam ezt a szót! Olyan kis helyrepatinás. Nem is értem igazán, hogy mit jelent. A melltartó például kimondottan felsőnemű nőnemű, vagy nem?
- BALÁZS Úgy kell érteni, hogy a ruha alatt van. Alul. Azért alsónemű.
- IDA És van felsőnemű is?
- BALÁZS Te most értetlenkedsz vagy gyűnyölödöl velem?
- IDA Semmi ilyesmi. Csak elgondoltam (van rá időm, itt nem történik semmi!). El, hogy ami alul van, az

- miért alsónemű. Például, ha én vagyok alul, akkor én is alsónemű vagyok?
- BALÁZS Inkább nőneműt mondanék.
- IDA Értem, de ezzel egyetlen alsóneműmet sem oldottad még meg. Aztán meg azt sem értem, Balázs, hogy a melltartó miért melltartó. Akinek kemény a melle és nem lóg, vagy akinek kicsi, és a bordájára tapad, annak miért kellene tartót hordania, ha annak nincs is mit tartania. Merő funkciótlanság, mármint az elnevezésben. Nem elég életszerű bizonyos szituációkban.
- BALÁZS Megint okoskodszi! Nem szeretem, amikor így okoskodszi. Hogy mindig okoskodik. Azt sem szeretem, megmondom az őszintét.
- IDA (na, megy föl a vérnyomás. Lefelé is pumpálhatnál belőle, haver!) De engem azért szeretsz?
- BALÁZS Hát persze, kicsi Ida, ha nem szeretnélek, nem lennék most itt.
- IDA Ez megnyugtat.
- BALÁZS Engem ez nem annyira. Tulajdonképpen. Annyira talán nem is.
- IDA Téged miért nem annyira talán nem is, drága Bazsikám?
- BALÁZS Ne szólíts Bazsinak! Kértelek. Mások előtt ne!
- IDA Nade hát, csak ketten vagyunk, nem?
- BALÁZS Az nem érdekes. Én egy, te meg egy más. Nemrég olvastam erről egy filozófiai jellegű okoskönyvet.
- IDA Azt nem olvastad sehol, hogy a szexnek nem tesz jót a filozófia?
- BALÁZS Hagyjuk ezt, Ida! A filozófiához még fel kell nőned.
- IDA (tornatanár és filozófia. Nem rossz konstelláció, csak kicsit erőltetett.) Lehet, nem tudom. A nő majd nő.
- BALÁZS Én meg azt nem tudom, miért kellett most ide jönnünk.
- IDA (ha nem kezdődik semmi, akkor tényleg a semmiért.) Tudod, Adoniszom, a változtatás gyönyörködtet.
- BALÁZS Varietas delectat.
- IDA Jé, te tudsz latinul!
- BALÁZS Speciel nem tudok, de ez tulajdonképpen lényegtelen is. Valahol ragadt rám ennyi. Mindig bejön, amikor mondom. A lényeg, hogy feszélyez engem itt lennem. Miért nem volt jó úgy, ahogy eddig?
- IDA (feszélyez a hely. Na, ez már biztató jel.) Hogy, Halász Balázs?
- BALÁZS Mit hogy?
- IDA Azt hogy. Hogy érted azt, hogy ahogy eddig?
- BALÁZS Tulajdonképpen helyileg.
- IDA Aha. Az albérletben, ahol csak egy belső körgang harminc lakója látja, hogy rendezetten megyek be hozzád, és rendetlenül jövök ki tőled.
- BALÁZS Nem kell foglalkozni a kíváncsiszkodókkal.
- IDA Neked nem! Mert nem a te hátad mögött sziszegik, hogy megjött a Balázska kurvája.
- BALÁZS No, azért nem. Meg, tulajdonképpen, nem is mindig ott.
- IDA (ha most nem verlek le, összedől az építményem.) Nem! Nem és nem! A nem neme.
- BALÁZS A nem nemi neme. Ez jó! Olyan, mint a szervi nemi szerv! Ez is jó.
- IDA Örülök, hogy tetszel magadnak, de kuss, tornatanár. Őt ujjamon fogom most megszámlolni, hogy hol más-hol. Egy: szertár, egyszer. Kettő: áruházi mélygarázs, háromszor. Három: erdő Kakucsnál, vagy hol a tőkömben, kétszer. Négy: autópá-

- lyán százötvennél, de az csak szó-
pás volt, négyszer. Nem, csak há-
romszor. Egyszer csak szerettem
volna.
- BALÁZS Én szerettem volna, rosszul emlé-
kezel.
- IDA (az emlékezés csalóka és veszélyes
játék.) Részletkérdés, haladjunk!
- BALÁZS Sietünk valahova?
- IDA Nem, de már annyira nem bírok
magammal, hogy én téplek szét.
Hol tartottam? Mi is az ötödik? Ja, a
Budakeszi vadspark melletti kis-
erdő, egyszer. Kapkodva. Vérsze-
gényen. Na gyere, most mindent
beleadhatsz.
- BALÁZS És a férjed? Ő hol van?
- IDA (Ez az, hogy hol a fenében van.)
Miatta nem kell aggódnod. Három-
napos összetartáson Győrben. Gye-
re már, te Hortobágy vad bikája!
- BALÁZS És ha hazajön?
- IDA Akkor hazajön. (Csak jönne már a
hülyéje!) Mondjuk, akkor itt lesz.
- BALÁZS Botrányt fog csinálni.
- IDA Te meg szétütöd a fejét.
- BALÁZS A baseballütőmmel parancsolod?
- IDA Mindegy. Bár nem feltétlenül. Elég,
ha beversz neki egy nagyot a
gyomrába. Nekem meg a köldököm
alá versz be most egy arasszal!
- BALÁZS Nem csípem, amikor közönséges
vagy! Nem feszülök be tőle.
- IDA Inkább csipkedd magad végre fe-
szülés helyett!
- BALÁZS Hát jó. Ha annyira akarod! *(Nekifog
Ida dögönyözéséhez, de a zene vá-
ratlanul leáll. Balázs meglepetten
torpan meg a rohammal.)* Ez meg
mi a franc? Áramszünet?
- IDA (na végre!) Nem mindegy? A te
farkad áram nélkül már nem is
működik?
- BALÁZS Hülye vagy. Csak megjedtem.
- IDA Nyugalom, édes, és bátorság. Gye-
re, gyere már, na, gyere!
- BALÁZS Úgy fölhergelem magam, mint egy
generátor.
- IDA (ezt nem értem. De Barnabás ezek
szerint végre színre lépett. Jöhet a
nagy belépő.) Beszélj hozzám köz-
ben, ahogy szoktál. Attól meg az én
generátorom hergelődik föl.
- BALÁZS Imádom a tested. *(Elmegy az áram,
ismét ordít J. B.)* A bársonyos bő-
rödöt. *(Visszajön az áram, ismét...)*
Az illatot! *(Elmegy az áram.)*
A húsd keménységét. *(Visszajön
az áram, ismét...)* A hosszú combja-
idat. *(Elmegy az áram.)* A melled
izzását. *(Visszajön az áram, ismét...)*
Az öled sötét örvényeit. *(Elmegy az
áram.)* Baszd meg, ez nem megy
így! Mi a fasz ez?
- IDA Mondtál valamit, édes?
- BALÁZS Itt és most valaki játszik velem.
- IDA Mondtál valamit?
- BARNABÁS *(belép a félig nyitott ajtón)* Hic et
nunc. A kedves vendéged ezt
mondta.
- BALÁZS Ki a fasz ez? Én nem mondtam
semmi ilyet. Bocs. Azaz. Tulajdon-
képpen. Ez kicsoda?
- IDA (indul a show!) Kérdezd meg tőle!
Hátha elárulja.
- BALÁZS Jó. Megkérdezem. Maga kicsoda?
- BARNABÁS Ezt én is kérdezhetném, és mégse
kérdzem. Én Barna bácsi vagyok.
De te szólíthatsz egyszerűen csak
Barnának!
- BALÁZS Ez utóbbi tényleg egyszerűbb. Ez a
férjed?
- IDA Kérdezd meg tőle!
- BALÁZS Maga a férje?
- BARNABÁS Még egy kérdés. Nem tudom
ugyan, kinek kell válaszolnom, de
válaszlok. Egy visszakérdéssel.
Kinek vagyok én a férje?

- BALÁZS Hát az Idának.
 BARNABÁS És ki az Ida?
 BALÁZS Ez.
 IDA (mi van?)
 BALÁZS Pontosabban ő.
 BARNABÁS Ja, hogy Hildának? Nem, én nem neki vagyok a férje.
 BALÁZS Nem? Ha nem a férje, akkor kicsodája?
 BARNABÁS Köze, gyermekem?
 BALÁZS Nem vagyok a gyermeke.
 BARNABÁS Nem jelent semmit. Magában kit nem tisztelhetek?
 BALÁZS Megmondjam neki?
 IDA Tőlem!
 BALÁZS Halász Barna vagyok.
 BARNABÁS Meglehető fordulat! Ki gondolta volna, hogy maga épp a Halász Barna.
 BALÁZS Talán ismer?
 BARNABÁS Nem.
 BALÁZS Akkor miért mondta, hogy nem gondolta volna, hogy én éppen a Halász Barna vagyok?
 BARNABÁS (izeg-mozog a horgocskán a csali. Előbb-utóbb csak bekapod, kisfi-am, bekapod.) Bármilyen nevet mondott volna, mindegyikre ezt válaszolom.
 BALÁZS És miért?
 BARNABÁS Merő érdeklődéshiány, Barna Balázs. Magával nem szokott előfordulni ilyesmi?
 BALÁZS Ida! Szólj már valamit? Ki ez a faszinger?
 IDA (ez ügyes húzás volt, Barnabás, de mi derül ki a végén?) Hallottad, hogy ő a Barna bácsi.
 BALÁZS Rokon?
 BARNABÁS Úgy is mondhatnánk. Amolyan rokonféle.
 BALÁZS Milyen ágon?
 BARNABÁS Inkább milyen ágyon?
 BALÁZS Rosszul hall vagy humorizál?
- BARNABÁS Valamelyikre fogjuk rá. Amúgy, le-telt a félórája, kishaver.
 BALÁZS Milyen félórám, nagyhaver?
 BARNABÁS Hát, ami a numerára ki volt szabva.
 BALÁZS Miféle numerára?
 BARNABÁS (ebből gyere ki, drága fiam!) Hát a magukéra.
 BALÁZS Maga meg van buggyanva! Szólj már valamit te is, Ida!
 IDA Beszéld meg a dolgot Barna bácsi-val!
 BALÁZS Miféle dolgot?
 BARNABÁS Nézd, Hali Barni, ugye hívhatlak tegezve így, mifelénk bevett szokás a becéző forma, a Halász Bernadettet is Hali Berinek becézzük. Mifelénk így szokás, de ezt már mondtam.
 BALÁZS Hagyjon már lógva, ember!
 BARNABÁS Pedig nem fogsz meglógni.
 BALÁZS Mi van? Én meglógni?
 BARNABÁS Te, te, kis horgászom. Nem fogsz fizetés nélkül elszelelni.
 BALÁZS Ez az ember engem teljesen összezavar, Ida!
 BARNABÁS Zavarj be neki egyet te is!
 BALÁZS Csak megüsssem, vagy a baseballütővel?
 IDA (na, legyen két csapás egy legyen. Ügyes vagy, Ida.) Ahogy gondolod, Bazsikám.
 BARNABÁS Meg akar ütni? Nem ajánlom.
 BALÁZS Még egy flegmatikus szó, és tényleg leverem.
 BARNABÁS Magamat ismétlem, amikor azt mondom, nem ajánlom.
 BALÁZS Mitől van így kicombosodva?
 BARNABÁS Az ajtó előtt az embereim várnak. Ha nem én megyek ki innen, hanem te, szitává lőnek.
 BALÁZS Hol vagyunk, a vadnyugaton? Ez őrült, Ida?
 IDA Hm?

- BALÁZS Ez örült, Ida!
- IDA (kicsit túltoltad, édes uram, most akkor én korrigáljak?) Nem, sajnos nem az. Meg kell egyezned veled, különben véged.
- BALÁZS Ti itt most regényt írtok?
- BARNABÁS Most akkor már tegeződünk is, Bazsikám? Tudod mit, tegeződjünk!
- BALÁZS Az eszem megáll! Bejön ide csak úgy...
- BARNABÁS Hova, Bazsikám?
- BALÁZS Hát ide.
- BARNABÁS Pontosítsunk. Hova ide?
- BALÁZS Tulajdonképpen ebbe a lakásba?
- BARNABÁS Hogyan?
- IDA Csak úgy, ezt mondta, hogy csak úgy.
- BARNABÁS Rosszul gondolta a gyermek. Az ember a saját lakásába nem csak úgy jön be, hanem egyszerűen bejön. Csak és úgy nélkül.
- IDA Maga itt lakik?
- BARNABÁS Eddig itt laktam, ha megengeded ezt nekem visszamenőleg.
- BALÁZS Tulajdonképpen ki maga?
- IDA (na, erre már én is kíváncsi vagyok. Rosszat sejtek.) Tulajdonképpen te ki is vagy?
- BALÁZS Akkor most te sem tudod?
- IDA Vannak olyan pillanatok, amikor nem vagyok biztos abban, hogy ő kicsoda. Most ilyen pillanat van.
- BALÁZS Bocs, ha még mindig nem áll össze bennem a kép.
- BARNABÁS Nem is nagyon állhat össze. (Műveltségi próba.) Mert minden egész eltörött.
- BALÁZS Tessék?
- IDA Segítetek, Bazsi. Minden rész csak lángokban lobban.
- BALÁZS Na, ezzel kurva sokat segítettél.
- BARNABÁS (gyere kicsim, csak gyere!) Minden szerelem darabokban.
- BALÁZS Valamibe, tulajdonképpen, én itt belerontottam? Én törtem el valami egészet, ami aztán lángot fogott. Ezt sem értem. Azt meg végképp nem, hogy hogy jön ide a szerelem.
- BARNABÁS (eljött a világosság ideje, s lőn világosság.) Barna bácsi most elmondja neked, hogy mi a tényállás.
- BALÁZS Kíváncsian hallgatom Barna bácsit.
- BARNABÁS Tényleg érdekel, hogy én ki vagyok?
- BALÁZS Azt hiszem, ezen tulajdonképpen nem sok csodálkozni valója van.
- BARNABÁS (a kigyó még ne engedjen a szorításon, mert bajba kerülhet!) Tudod mit? Három lehetőséget adok. Választhatsz közülük. Az leszek, amelyik neked jobban tetszik. Mondhatni, imponál.
- BALÁZS Ezt nem értem. De legyen!
- BARNABÁS Elsőként Neil Simon vagyok.
- IDA (ez huszárvágás volt.) Kicsit dagályosnak tűnik.
- BALÁZS Nekem se tetszik.
- BARNABÁS Másodszor Aradszky Barnabás nőgyógyász vagyok, az itt félig ülő, félig fekvő szeretődnek a férje. Vagy maradjunk a Barna bácsinál, aki ennek a kurvának a stricije.
- IDA (ez kicsit erős volt, de még tűröm.) Na, Bazsi, föl van adva a lecke.
- BALÁZS Ez most egy játék, ugye? Maguk most játszanak velem?
- IDA Úgy is mondhatjuk.
- BARNABÁS Mondjuk úgy, hogy mi jól szórakozunk, te meg mindenképpen rábaszol, kisfiam.
- BALÁZS Miért is?
- BARNABÁS Ha a férje vagyok, akkor in flagranti (most megalázlak, kis tornatanár) kaptalak benneteket, a tulajdon lakásomban a tulajdon feleségemet prütykölted éppen, és ezért vagy ki kell, hogy nyírjalak, vagy

- bejelentem, hogy elválok, és el kell vennem a feleségemet feleségül. Becsület dolga. Természetesen csak a válás után.
- IDA (most végre színt vallhatsz, te kis mocsok!) De hát, nem ezt akartad? Hányszor mondtad, hogy váljak el tőle, és legyek a feleséged?
- BALÁZS Egészen pontosan háromszor. Kétszer határozottan, egyszer csak azért, már nem is emlékszem arra, hogy mért is.
- IDA Mert nem akartam dugni veled, és te meg teljesen bekanosodtál a szertárban. Vagy csak hitegettél?
- BALÁZS Erre majd térjünk vissza alkalmasabb időkben, Ida! És ha a másik lehetőséget választom?
- BARNABÁS Akkor fizetni fogsz, picinyem, Barna bácsi könyörtelenül behajtja rajtad az eddigi numerák árát.
- BALÁZS Numerák? Azt mondta, fél óránk volt. Tulajdonképpen időt kellene fizetnem magának. Fél órát. Az mennyit tesz ki?
- BARNABÁS Ne olyan hevesen! Visszamenőleg számolunk el, Bazsi. Itt ez a rend.
- BALÁZS Ida, és te ezt hagyod?
- IDA Ő már csak ilyen, Bazsikám. Szeret visszamenni.
- BARNABÁS Mellékesen, mi ez a vacak itt a lábamnál?
- BALÁZS A baseballütőm.
- BARNABÁS Te ilyesmivel jársz?
- BALÁZS Edzésről jövök. Futok, biciklizek, focizok, kosarazok, no meg baseballozok.
- BARNABÁS Jó kis darab! Gondolom, nehéz is. Izmok kellenek hozzá. Emeld csak meg, drágám!
- IDA Elég súlyos! Ezzel akár embert is lehet ölni.
- BALÁZS Hogy jön ez most ide?
- BARNABÁS Egyébként megnyugtattál. Azt hittem, mackónadrágban jársz vendégségben. Vagy könnyíteni magadon. Amolyan sportember lennél?
- BALÁZS Testnevelést tanítok, tulajdonképpen.
- BARNABÁS Tehát tulajdonképpen tornatanár vagy.
- BALÁZS Mondom, hogy testnevelés tanár.
- BARNABÁS Tudjuk jól, hogy olyan nincs. Például, te a feleségem testét nem neveled, hanem... kimondjam, drágám? Látom, megrémültél, finomítok. Mondjuk, a Bazsi téged megtornáztat.
- IDA (ez most már nekem is sok.) Finomítva is közönséges vagy, drágám.
- BALÁZS Drágám? Feleségem? Hogy is van ez?
- BARNABÁS Csak az első választásod szerint van ez így. Térjünk rá a másodikra?
- BALÁZS Milyen másodikra?
- BARNABÁS Nem figyelsz eléggé! Barna bácsi a visszamenőleges térítések ügyében interpellált az elébb nálad.
- BALÁZS A strici-verzióra gondol, igaz? Látja, hogy figyelek?
- BARNABÁS Nevezzük el így! Látom. Rendes gyerek vagy. Tulajdonképpen.
- BALÁZS Ha már így nevén neveztük a dolgokat, szíveskedjen felvilágosítani, miféle visszamenőleges térítések ügyében izél itt nálam?
- BARNABÁS Nézzük csak! Szertár, egyszer. Áruházi mélygarázs, háromszor. Erdő Kakucsnál, vagy hol a tökömben, kétszer. Autópályán, százötvennél, szopátás háromszor vagy négyszer. Majd eldöntitek, hány-szor. Plusz Budakeszi vadaspark, egyszer, vérszegényen, de az így csak félig tartozik bele az árba. Az annyi mint hét vagy nyolc. És fél. Ha tételezzük az alkalmankénti

- csak egy numerát. Szorozd be harmincezerrel darabját.
- BALÁZS Maga megőrült!
- BARNABÁS Nem ér neked ennyit a csaj?
- IDA (vallj színt végre, te szarjancsi!) Nem érek neked ennyit, Bazsi?
- BALÁZS Nekem a világ minden kincsénél többet érsz és többet jelentesz, Ida.
- IDA Ez szép volt, Bazsi.
- BALÁZS Mondtam, hogy ne szólíts mások előtt Bazsinak.
- IDA Most nem mások előtt vagyunk, most együtt vagyunk, mi, így, hárman.
- BALÁZS Ki hárman?
- BARNABÁS (kezdjük elveszíteni a fejünket. Egy kis segítség hozzá. Hic et nunc!) Valójában négyen.
- BALÁZS Egyre cifrább ez. Ki a negyedik? Maga a harmadik.
- BARNABÁS Meg a negyedik.
- BALÁZS Hogy meg a negyedik?
- BARNABÁS Erről majd később. Hilda – vagy ahogy te nevezed, Ida – feltett egy kérdést. Elveszed vagy nem?
- BALÁZS Nem volt szándékom megőszülni.
- IDA Nem? Akkor dögölj meg!
- BARNABÁS Nyugi, kicsim, ha nem nősz a pasid, akkor nem nősz. Viszont akkor megmaradt negyedik, azaz, maradtam negyediknek.
- BALÁZS Akkor már ugyan miért, ha szabad kérdeznem?
- BARNABÁS Azért, mert nem döntöttél, amikor még lehetőség lett volna rá. Nézzük így a tényállást! Adva van Ida.
- BALÁZS Akkor mégsem Hilda?
- BARNABÁS Az egyszerűség kedvéért nevezzük most már csak Idának.
- BALÁZS És az egyszerűség kedvéért maga nem valamilyen Barnabás, aki nem nőgyógyász főorvos, és nem is Barna bácsi tulajdonképpen, a strici.
- BARNABÁS Itt buktál meg, Bazsi fiam! Mert én valóban Valamilyen Barnabás nőgyógyász főorvos vagyok, és Idának a férje. Együttal virtuálisan Barna bácsi is vagyok, ennek a nőnek a stricije.
- BALÁZS Nem szeretnék magánál szülni, még virtuálisan sem.
- IDA És ringyó szeretnél a háremében lenni?
- BARNABÁS Ha szülni akarsz, Bazsikám, csak fordulj bizalommal hozzám. Meg akkor is, ha egy-egy numerára elvinni szándékozol valahová a feleségemet.
- BALÁZS Nem tudok ezen eligazodni. Ha a felsége, akkor hogy futtathatja, hogy engedheti, hogy kurva legyen?
- IDA (nem is rossz kérdés, szeretett férjem. Szedd össze magad!) Tényleg Barni, hogy engedheted meg, hogy a felséged kurva legyen?
- BARNABÁS A kérdés jogos. Lenne, ha nem ti kérdeznétek. Hanem valaki más. Mondjuk, egy hatodik. De mi csak négyen vagyunk.
- IDA (a matematika soha nem volt erősséged, szívem.) Nem hatodik, drágám? Azt mondtad, négyen vagyunk.
- BALÁZS Így van. Még számolni se tud.
- BARNABÁS De, éppen, hogy kijavítottam magamat közben, mert nem négyen vagyunk, hanem öten.
- BALÁZS Ez nekem magas.
- IDA Ez most nekem is.
- BARNABÁS Pedig egyszerű. Számoljunk csak! Van egynek a tornatanár, vagy ketőnek te, Ida, van háromnak te, Hilda, vagyok négynek én, Barnabás, és még vagyok én ötödiknek is, a Barna bácsi.
- BALÁZS Ez hova akar kilyukadni?

- IDA (rosszat sejtek, nagyon rosszat. Kissé elkomorodott.) Morális síkra terelődünk, főorvos úr? Terelgetünk, terelgetünk?
- BARNABÁS (játsszunk most egy kicsit komolyabban, gyerekek!) Akár terelődhetünk arrafelé is. A fickó, aki a feleségem szeretője, számonkér rajtam valamit. A feleségem, aki csal ezzel a fickóval, szintén számonkér valamit. Csakhogy ez a két valami egy és ugyanaz. A felszarvazott férjet vonjátok felelősségre azért, hogy ti csaljátok. Hogy megengedi, hogy a felesége kurválkodjék veled, Barni fiam. Hogy kurválkodjék veled, Hilda kedvesem, mert Ida, a feleségem nyilván tiszta és hűséges asszony volt és marad. A csalók a megcsaltat vádolják erkölcstelenséggel, holott a bűnt ők követték el orvul és gyalázatosan.
- IDA (légy esett a levesbe, és most benem fuldoklik.) Akiről te beszélsz, az csak a Barnabás. De mi van Barna bácsival?
- BALÁZS Az ám, mi van Barna bácsival?
- BARNABÁS Rendben, vessünk véget ennek a játéknak.
- BALÁZS Éppen ideje, hogy színt vallottak, csak játszanak velem.
- IDA (föladtad. Föladtad?) Én nem beszéltem semmiféle játékról.
- BALÁZS Valljunk hát színt a Bazsinak, drágám!
- IDA Mi ez a többes szám?
- BARNABÁS Vége a színlelésnek. Tudod, Bazsi fiam, mi Idával nyitott házasságban élünk. Ő csal engem, én csalom őt.
- IDA Ez eddig rendben is lenne.
- BALÁZS Rendben? Megörülök.
- BARNABÁS Tehát, játsszunk tovább nyílt kártyákkal. Azt is mondjuk el a barátunknak, hogy Barna bácsi tényleg futtat téged, ha már nem tudok gátat szabni a vérednek. Tudja meg, fiatalember, Ida az engedéllyel és az irányítással, értem ezen a kuncsaftok felhajtását, gyakorta kerül testi kapcsolatba idegen férfiakkal, akiktől alkalomadtán pénzt is kap a szolgáltatásaiért.
- IDA (ez mélyütés. Nagyon mély ütés.) Tényleg hagyjuk abba ezt a játékot, nekem ez már kezd zléstelen lenni!
- BARNABÁS Játékot? Nem értem a finnyáskodásodat, drágám. Vegyük komolyan magunkat és egymást! Az élet nagy játékeit.
- BALÁZS Hagyja már a picsába a prédikálást. Ez igaz? Te tényleg kurva vagy, Ida? Vagy hívjalak inkább Hildának?
- IDA Te is teljesen meghülyültél? Csak nem hiszel ennek a cinikus gazembernek?
- BALÁZS A férjedről ne beszélj ilyen hangon! Megtiltom.
- BARNABÁS (az elvetett mag mégis kicsírázik, lám.) Örülök, hogy megjött az eszed, Bazsikám.
- BALÁZS Kussoljon maga is, perverz állat. Perverzek mindketten. Perverz állatok.
- BARNABÁS Ez most rossz hang volt. Én sem minősítettelek, picinyem.
- BALÁZS Nem vagyok a picinye! Tessék, minősítsen maga is.
- IDA (betetted a fejedet a hurokba, szerencsétlen.) Ezt inkább ne!
- BARNABÁS Mert már miért is ne! Valójában csak egy kis pöcs vagy, bizonyára pornófüggő is, nyilván elvált, zselézed a hajadat, a zsákmányolt nőnek csak a válláig érsz, büszke vagy rá, hogy beszerezted, közben folyto-

- nos kisebbségi komplexusban szenvedsz. Mondjam még?
- BALÁZS Arról sohasem hallott, hogy a kis ember nagy bottal jár?
- BARNABÁS Ebben az esetben a nagy bot is csak egy kis kitüremkedés.
- BALÁZS Gyerünk, mérjük össze!
- BARNABÁS Inkább igyunk valamit!
- BALÁZS Én soha nem iszom.
- BARNABÁS Gondolhattam volna. De enni azért néha csak-csak eszel?
- BALÁZS Húst soha. Még halat se. Soha.
- BARNABÁS Sárgarépat sárgarépával?
- BALÁZS Inkább, mint szenvedő állatok végvonaglásának a termékeit tömjem magamba.
- BARNABÁS Ez a fejtegetés hat az emberre! Át fogom gondolni, ha lesz rá időm.
- BALÁZS Cinikus fasz! Ha akkora a szája, gyerünk, mérjük össze!
- BARNABÁS Kesztyűben vagy kesztyű nélkül?
- BALÁZS Ismerem a viccet.
- BARNABÁS Nem viccelni akartam. Csak a kesztyűje is kiesett a tokból. Felpróbálhatom? Remek. Jól áll?
- IDA Neked állásfőbiád van, Barnabás!
- BALÁZS Az ilyen kesztyű mindenkinek jól áll. Még magának is. Abban is előveheti, ha úgy nagyobb lesz az önbizalma. Na, mérjük össze! Én komolyan gondoltam.
- BARNABÁS Fölösleges. A nagyobb bot az én kezemben van. *(A baseballütővel lesújt Balázs fejére, estében a tarkójára. A tornatanár elnyúl a szó-*
- nyegen.)* Aludj csak, aludj, picinyem.
- IDA *(ez aztán a súlyos befejezés!)* Ez nem volt a játékszabályba beleírva.
- BARNABÁS Ha lett volna játékszabály.
- IDA Értem. Most akkor akár én is következhettek?
- BARNABÁS Akár.
- IDA Meghalt?
- BARNABÁS Mit tudom én! Nézd meg a pulzusát!
- IDA Te vagy az orvos. Mi több, főorvos.
- BARNABÁS Én nem a pácienseim pulzusát fogdosom.
- IDA És mi van, ha meghalt?
- BARNABÁS Akkor a játéknak vége.
- IDA És ha nem halt meg?
- BARNABÁS Akkor lesz még egy forduló.
- IDA Meddig akarsz játszani?
- BARNABÁS A végjátékot semmiképpen sem hagynám ki.
- IDA Mikor?
- BARNABÁS Mielőbb.
- IDA És ha meghalt?
- BARNABÁS Akkor csak egy epilógus erejéig mehet tovább a játék.
- IDA Tudod, most nekem lenne kedvem azt mondani, amit te szoktál!
- BARNABÁS Akkor mondjad.
- IDA Kibaszott Neil Simon!
- BARNABÁS *(közben a földön fekvő Balázs fölé hajol, de Ida szavaira visszafordul egy pillanatra.)* Ámen.

(szinopszis) 5

Szín ugyanaz, mint az előbb, de valamennyi időnek el kellett telnie. Barnabás egy telefont emel le a füléről és a szoba sarkába dobja. Mint látható, meglehetősen ideges. Ida a pamlagon ül-hever, a whiskys üveget húzogatja meg szaporán. Láthatóan feszült. Egyszóval mindketten felfokozott izgalmi állapotban vannak. A földön ott fekszik Balázs, ahogy az előző szinopszisban elhagytuk, mozdulatlanul. Még nem tudjuk, belehalt-e, vagy csak beleájult a baseballütővel történt szörnyű találkozásába. De hamarosan ezt is megtudjuk, hiszen azért maradtunk még min-

dig itt. Egy hulla mellett részvéttelenül elmenni legalább akkora parasztság, mint ájult embert magára hagyni az asztal lába mellett a szőnyegen.

IDA Mit mondtak?

BARNABÁS Csak annyit, hogy igen.

IDA Jönnek?

BARNABÁS Ja. Pár perc múlva itt vannak.

IDA És ha addigra kampec neki?

BARNABÁS Akkor így jártunk.

IDA Akkor te gyilkos vagy. Így jártál.

BARNABÁS Én? Én nem.

IDA Akkor ki? Én? Talán én öltem meg?

BARNABÁS Szimpla öngyilkosság volt.

IDA Értsem úgy, hogy szerencsétlenül beleesett a saját baseballütőjébe a szerencsétlen?

BARNABÁS Részletkérdés a te értelmezésed. Az a fontos, hogy mi kerül a jegyzőkönyvbe. De nem kell aggódnod!

IDA Annyira nem is aggódtam. Végző soron nem volt miért aggódnom.

BARNABÁS Cáfolom, volt. Éppenséggel két ok miatt is aggódhattál volna.

IDA Sorolod?

BARNABÁS Az egyik, hogy börtönbe kerülök.

IDA Ja.

BARNABÁS A másik, hogy nem kerülök börtönbe.

IDA Ja.

BARNABÁS Megmagyarázom.

IDA Fölösleges. Nekem az se jó, ha börtönbe kerülsz, meg az se, ha nem kerülsz börtönbe. Ezt akartad mondani. Persze, jobb, ha megmagyarázod. Szeretem hallgatni az agyadban kattogó fogaskerekeket. Na szóval, miért is?

BARNABÁS Ha börtönbe kerülök, oda a nagy pénz, lótték a főorvosi fizetésnek, és nem tudsz tovább élősködni rajtam. Ha meg nem kerülök, tovább is velem kell kínlódnod, nem csalhatsz akkor és azzal, amikor és akivel akarsz.

IDA Perfect. Erre én a sekélyes nő agyammal csak nagysokára jöttem volna rá, nyilván.

BARNABÁS De rájöttél volna, abban biztos vagyok. Mondjuk, nem csalahatnál tovább ezzel a minidiktátorral.

IDA Már diktátor is? Nem mondd! Mégis, miért is?

BARNABÁS Elegendem van a miértiseidből, fárasztasz. Nem iszik. Tehát más se igyék, mert ha iszik, akkor alkoholista, és értéktelen a társadalom számára. Nem eszi állatok végvonaglás-származékát. Tehát, aki ezt teszi, az nem emberi lény, hanem egy állat, egy bunkó, egy ősember, egy kanibál.

IDA Nem mondtott ilyeneket.

BARNABÁS Nem mondtott, de láttam a sunyi tekintetében, hogy alig tudja viszsztatartani magát.

IDA Jó emberismerő vagy. Nem csöngettek?

BARNABÁS De, én is hallottam, csöngettek.

IDA Gondolom, ki kéne nyitni az ajtót.

BARNABÁS Jó gondolat, ki kéne. De kinek kéne kinyitnia?

IDA Talán nekem?

BARNABÁS Ezek szerint nekem?

IDA Ha így kérdezed, bizonyára neked sem. Talán szegény Bazsinak, mégiscsak ő miatta jött meg a mentő vagy a hullahordó fekete furgon. Nem is értem, hogy engedheti meg valaki magának azt a pofátlanságot, hogy arra való hivatkozással, vagy még csak nem is hivatkozik rá, hogy ájultan vagy szörnyethalva, a tulajdon baseballütőjétől, hever a padlaton, nem rohan ajtót nyitni.

- BARNABÁS A szituáció egyszerűbb, mint a bonyolult beszéded. A te szeretőd, a te kötelességed eltakaríttatni innen a dögöt. A te dögödet. Az ő baseballütőjével együtt.
- IDA Értem a célzást. Már mentem is. *(Kilép az előszobába, de tolat vissza, mögötte felbukkan Zita.)* Na, kit hoztam neked, drágám? Először nem is hittem a szememnek. Megjött az eltakarító személyzet!
- ZITA Jó estét, főorvos úr! Merre találok a sérültet?
- IDA Már nem is tegeződtek?
- BARNABÁS Már nem tegeződünk?
- ZITA Már nem is tegeződünk. Hivatalosan vagyok itt.
- BARNABÁS Aha! Az más. Jó estét, Zita! Jól van?
- ZITA Indifferens a kérdés jelen esetben. Megmondaná, merre találok a sérültet?
- BARNABÁS Éppen most botlott meg benne.
- ZITA Ez lenne itt? Aki itt fekszik?
- BARNABÁS Alighanem. Ha mi ketten itt – ugye, állunk.
- IDA Szokatlan a főorvos urat, a Barnit állni látni, mi? Úgy mindenféle értelemben. Ezt a fantáziádra bízom, kicsike.
- ZITA Abbahagyná a karattyolást? Nem látja, hogy vizsgálom a beteget?
- IDA Miféle hang ez a saját házamban? És egyáltalán, hogy a picsába kerülsz épp te épp ide?
- ZITA Úgy, hogy éppen én vagyok ügyeletben. Tehát hozzánk érkezett be a főorvos úr hívása.
- IDA Hol vagy te ügyeletben, feladatát ilyen szorgalommal és tisztességgel ellátó jövődöbeli medika?
- ZITA Természetesen a kórházban.
- IDA De hol a kórházban?
- ZITA Többnyire a második emeleten.
- IDA De melyik osztályon? Ajánlom, ne játszsz velem macskás-egeresdit, ribanc!
- ZITA A kérdésre az a válaszom, hogy a nőgyógyászaton. Hol máshol. Az ajánlatát meg készséggel elfogadom. Semmi kedvem magával hancúrozni. Mi több, nincs guszтусom. Megértem, hogy a főorvos úrnak sem.
- IDA Újbanban a nőgyógyászat látja el a baleseti ügyeletet is? Különös.
- BARNABÁS Járvány idején megoszlanak a feladatok, szívem.
- IDA Remek. Remekül hazudsz megint, Barnabás. Egyáltalán, eszedbe jutott már egy pillanatra, a házasságunk utolsó húsz évében csak egyetlen pillanatra is, hogy igazat mondjál?
- ZITA Lehetne, hogy ne a jelenlétemben oldják meg a házassági válságait?
- IDA Lehetne, hogy nem pofáznál bele a más lakásában a más válságába, hogy... szájba a kurva anyádat, kurva!
- BALÁZS Töltekezünk és ürítünk. Ez az emberi lényeg!
- IDA Jelentős fordulat a történetben, felébredt a hulla. Fellélegezhetsz.
- BARNABÁS Egy pillanatig sem voltam ideges miatta. *(Előkeresi a sarokba dobott telefont, nyomkodja, aztán bele szól.)* Robi, elmehetnek!
- IDA Robi?
- BARNABÁS Te már a férfiakra is féltékenykedsz?
- IDA Nem, csak kezdem átlátni a helyzetet.
- BARNABÁS Miféle helyzetet?
- BALÁZS Egy könyvben olvastam, amolyan okoskönyvben, vagy valami verses valamiben.

- ZITA Maradjon egy kicsit még fekve.
- BARNABÁS El is fogja altatni?
- ZITA Talán korán küldte el a főorvos úr a mentőket. Lehet agyrázkódása is.
- BARNABÁS Nem lehet. Azért vagyok orvos, hogy amikor ütök, tudjam, milyen következményei lehetnek.
- IDA Gyakran szoktál baseballütővel ütni másokat, egyetlenem?
- BARNABÁS Csak módjával.
- ZITA Az esés következtében...
- IDA Téged már a gyakorlaton lévő tanoncok is kioktatnak?
- BARNABÁS Valóban, kedves Zita, nagyra értékelem...
- IDA Na, itt elég is lesz, álljunk le, mielőtt a szeretőd érdemeit hosszan elsorolnád. Elég, ha azt elmondod, jó-e vele az ágyban.
- ZITA Ha annyira érdeklis, jobb vagyok ott neki, mint amilyen maga volt.
- IDA A múlt idő helyes, a következtetés téves. Abból, hogy ez a negyedagú vénember nem emlékszik arra, milyen volt velem, nem következik egyértelműen, hogy rossz.
- ZITA Maga talán emlékszik rá, hogy milyen volt együtt az ágyban, úgy száz évvel ezelőtt?
- IDA Hogy kontextusban maradjak, nem ajánlom, hogy tovább baszd az agyamat.
- BARNABÁS Már megbocsáss, édesem, de te és az agy... szóval, ez a kettő nem mindig kompatibilis egymással.
- IDA Ugatsz már te is, de meg fogsz lepődni.
- BALÁZS Lakadalom van a mi utcánkban...
- IDA Kuss, Bazsi, gondolatmenetem van.
- BARNABÁS Mid van?
- ZITA Talán gondolatmenést akart mondani!
- IDA Nem, nem. Összeállt bennem a puding.
- BARNABÁS Nem a próbájára gondoltál, egyetlenem?
- ZITA Ezt a szót ne használd, Barni, baszd meg, nekem is ezt szoktad mondani, hogy egyetlenem, és a végén teljesen megkeveredünk, hogy kivel beszélsz. Meg egyáltalán, sért is, hogy ilyen szegényes a szókinccsed!
- IDA Ez remek volt. Megadtad neki, ami jár. Ha nem ilyen hülye helyzetben találkozunk, akár lehetünk volna még barátok is.
- ZITA Látogatnálak az öregek otthonában, tolnálak a kocsiban, és barátságosan elbeszélgetnénk, mint két barát, én néha letörölném az álladról a szádból rácsorgó nyálat. Milyen kár is, hogy csak lehetünk volna barátok.
- IDA Jól van, kislány, te is elhasználtad a monológodra kapott lehetőségedet, nem is rosszul. Mondhatni, egyenesen kihasználtad. De térjünk vissza a pudinghoz.
- BALÁZS Már a desszertnél tartotok?
- IDA Kuss, Bazsi, majd rád is keríték sort.
- BARNABÁS Ida, te egyszerűn vészjósolatsz.
- IDA Így is lehet mondani. Ezen fölbátorodva, ha megengeditek, visszatérek a pudinghoz.
- BALÁZS Vaniliás vagy csokis?
- IDA Szaros. Az majdnem olyan, mint a fakó csoki. Megkapod belőle te is a részedet.
- BARNABÁS Valami rosszat sejtetek.
- ZITA Nem kéne mennünk?
- IDA Itt hagynátok egy haldoklóval? És az orvosi etika?
- BARNABÁS Van is neked fogalmad erről!
- IDA Érdekes, a mai napig váltig azt hittem, hogy nincs.
- BARNABÁS És mi változott?
- IDA Hát az, hogy van.

- ZITA Feleségünk egyszerre megvilágosodott.
- IDA Neked meg kinyílt a csipád, madárfióka. De majd lesz rád is gondom.
- BARNABÁS Kire még? Ha jól sejtem, rám gondolsz.
- IDA Rád is gondolhatok. És Zita fuvo-lamúvész-nő igazat mondott, amikor azt böffentette bele a beszélgetésbe, hogy megvilágosodtam.
- ZITA Mitől lettem én fuvo-lamúvész-nő?
- IDA A főorvos úrnak már a fuvo-lázttatás sem megy?
- ZITA Rohadék.
- IDA Puding, puding! Térjünk már vissza oda. Szóval, és most kuss van mindkinek, amíg nem mondom azt, hogy lehet beszélni, vizsgáljuk meg onnan a történetet, hogy a főorvos úr azt mondja, ránézve Bazsink baseballütőjére, hogy bizonyára nehéz.
- BALÁZS A baseball igen nehéz sport. Tulajdonképpen.
- IDA Igen, édesem. Ahogy az ütő is. A dobókesztyű viszont elegáns és hasznos holmi.
- BARNABÁS Hova akarsz kilyukadni?
- IDA Rövid leszek, hogy ne találjátok unalmasnak. Szóval, itt van ez a dobókesztyű, ami kicsúszott Bazsi ütőtartó szettjéből. Barni fel akarta próbálni, és fel is próbálta.
- BARNABÁS És?
- IDA Nincs és. Felpróbáltad. És azután csaptad fejbe ezt a szerencsétlent, aki innen a padlóról monologizál néha.
- BARNABÁS Nem tudlak követni.
- IDA Akkor én sem tudtalak. De most rájöttem mindenre.
- ZITA Mire tetszett rájönni, drága Miss Marple?
- IDA Röhögtök, de korán röhögtök! Vizsgáljuk csak meg ezt a baseballütőt alaposabban!
- BARNABÁS Semmi szükség rá, a sértett nem halálozott bele sem az ütőbe, sem az ütésbe. Utóbbi esetben nem lényeges.
- IDA Tételezzük fel, hogy elhalálozott.
- ZITA Kicsit zavarban vagyok, mert két fontos momentum ismeretében szenvedek hiányt. Nem tudom, ki ez a pasi a földön, és nem tudom, ki ütötte fejbe. Az már egyértelmű, hogy a fejbeverésben a baseballütőnek fontos szerepe van.
- IDA Na ugye, doktor Miss Watson! Kezd a maga számára is érdekessé válni az eset.
- BARNABÁS Én unom.
- IDA Korai.
- BALÁZS Én nem értem.
- IDA Kései.
- ZITA Valaki elmondaná végre, hogy ki kicsoda, és ki mit tett, és mi miért történt?
- IDA Remek, kedvesem! Minden szükséges paraméterre rákérdeztél. Ki kicsoda. Ez itt a szőnyegen Halász Balázs, áldozat.
- BARNABÁS Történetesen a szeretőd.
- IDA Történetesen a szeretőm. Folytatom. Ki mit tett. Bazsi idejött, Barni kétszer lesújtott rá a baseballütővel. Mindez azért történt, mert nem tudták eldönteni, hogy melyikük fasza a nagyobb. Ugye, minden világos? És, ugye, egy valamit még mindig nem értesz.
- ZITA Valóban. Ezt a kesztyűt...
- IDA Dobókesztyű.
- ZITA Ezt a dobókesztyűt nem értem.
- IDA Azt hiszem, a főorvos úr már pontosan érti.

- BARNABÁS Túlbecsüled a felfogóképességet.
- IDA Legyen. Akkor neked is mondom.
- BALÁZS Nekem is?
- IDA Természetesen, szerelmem. Neked is. Hiszen, ha nincs dobókesztyű, akkor te nem heversz most a véredben és a hányásodban a szőnyegen.
- ZITA Megjegyzem, se vért, se hányást nem észleltem a szőnyegen.
- IDA Leszarom. Mondjuk, az agyvérzéstől lehet hányni, a baseballütőtől meg lehet vérezni, de ez részletkérdés. Amiről te nem tudhatsz, a te élemedett szeretőd fedezte fel nagy éleslátással és élelmességgel a szettből kicsúszott kesztyűt.
- ZITA Az érthetőségem kedvéért, dobókesztyűt.
- IDA Úgy van.
- BARNABÁS Hova akarsz kilyukadni? Miért ne vehettem volna észre, hogy kicsúszott a zsákjából a kesztyűje?
- IDA Hát persze, hogy észrevehetted, drágám. Sőt, fel is vehetted a kezedre. És a kezeden volt, amikor leverted ezt a nyomorultat a szőnyegre.
- BARNABÁS Neked agyadra ment az HBO GO még a Netflix. Arra gondolsz, hogy direkt húztam fel a kesztyűt, hogy ne maradjon rajta az ütőn az ujjlenyomatom.
- IDA Történetesen arra. És nem is maradt rajta az ujjlenyomatod.
- BARNABÁS Ha nem maradt rajta ujjlenyomat, az övén kívül, természetesen, akkor hol itt a bibi?
- IDA Ott, hogy maradt ujjlenyomat az ütő nyelén, az övén kívül.
- ZITA Kinek az ujjlenyomata maradt rajta, ha megkérdezhetem?
- IDA Az enyém.
- BARNABÁS És ez most miért fontos?
- ZITA Hogy került az ütőre a maga ujjlenyomata?
- IDA A miéltre és a hogyanra rákérdezés ismét rendkívül fontos. Miért fontos? Mert ha történetesen meghal a Bazsi...
- BALÁZS Be, be, élek...
- BARNABÁS Látod, hogy él!
- IDA Hát persze, hogy él. De mi nem ezt kell most vizsgálnunk. Nem bűneset után nyomozunk, hanem bűnöst keresünk.
- ZITA Bocs! Beszarok, annyira izgi, nem tudok nem belefelejtkezni.
- BARNABÁS És természetesen én lennék a bűnös.
- IDA Rájöttem, te vagy a bűnös. De csak erkölcsileg tudlak elítélni, Barnabás.
- BARNABÁS Lévén, hogy nem vagy ügyvéd.
- IDA Lévén, hogy nincs áldozat.
- ZITA Egy hulla kellene, ha jól értem.
- IDA Körülbelül. De nincs hulla.
- ZITA Akkor Barni nem bűnös.
- IDA Jogilag nem. Erkölcsileg igen.
- BARNABÁS Jössz itt nekem megint elő ezzel az izélgető moralizálgató éneddel!
- ZITA Térjünk már vissza a maga ujjlenyomatára.
- IDA Igen, ez itt most a legfontosabb kérdés.
- BARNABÁS Kinek? Neked!
- IDA Nem. Ha meghal Bazsi, akkor neked lett volna a legfontosabb. De mert nem halt meg, neked lesz most az.
- ZITA Esküszöm, hogy semmit sem értek ebből!
- IDA Mert nem voltál itt, el kell mesélnem neked, igen röviden, a történetet. Amikor a baseballütő a kis szerelmi háromszög érdeklődésének a fókuszába került, akkor az én fér-

- jem ezt találta mondani: emeld csak meg, drágám!
- BARNABÁS Mi van abban, hogy azt kértem, emeld meg azt a kurva ütőt?
- ZITA Tényleg, hogy lehet ilyesből erkölcsi következtetéseket levonni?
- IDA Lassabban az agarakkal. Én megemeltem az ütőt, és mert nehéznek találtam, visszatettem a szőnyegre.
- ZITA És?
- BARNABÁS És?
- IDA Nem az fogta meg az ütőt, aki kíváncsi volt a súlyára, hanem én. Kinek maradtak rajta az ujjlenyomatai? Az enyéme.
- ZITA És ennek van valamilyen jelentősége?
- IDA Most már nincs. De a főorvos úr, a te kedvenc szeretőd számára, aki egy ujjal sem nyúlt hozzá az ütőfa nyeléhez, gondosan kesztyűbe bújtatott kézzel sújtott le áldozata fejére, lett volna.
- BARNABÁS Ez csak zagyva fantazmagória.
- ZITA Lehet, hogy az, de nekem valami dereng.
- BALÁZS Nekem is dereng, de nem akar világosodni.
- BARNABÁS Bizonyíts! Bizonyítsd be, hogy direkt csináltam. Hogy szándékosan akartalak gyanúba keverni.
- ZITA Innentől már én is értem.
- IDA Akkor mondd, gyermekem!
- ZITA Barni, attól tartok, te túlbiztosítottad magad. Pontosabban, rossz gyilkos lennél.
- BARNABÁS Most már te is kezded? Csak nem adsz hitelt ennek a...
- ZITA A feleségednek, főorvos úr. Nem a baleseti ügyeletet hívtad, nem a rendőrséget értesítetted, hanem tőlünk kértél mentőt, minden eshetőségre felkészülve. Arra is, hogy meghal. Arra is, hogy életben ma-
- rad. Ha meghal, akkor jönnek az ujjlenyomatok. A feleséged ujjlenyomatai. Ha túléli, nincs életellenes cselekedet, gyilkossági kísérlet, mert mi jövünk, és nekünk te vagy a főnökünk, azt fogjuk vallani, amit hallani akarsz.
- BARNABÁS Azt fogjuk vallani, amit akarsz hallani. Hallali, hallali két hülye piccsa! És ha túléli, akkor már nem számítanak az ujjlenyomatok?
- ZITA Számíthatnak, persze. De csak addig, amíg a sértett magához nem tér annyira, hogy elmesélje, mi történt, ki támadott rá, kinek a kezében volt az a... krikett vagy mi szar... Szóval, meg kell dicsérjelek, Bazsi, mindenre fölkészültél. Tökéletes volt minden.
- BARNABÁS Hát, ha már így eldöntöttetek, akkor maradjunk ennyiben. Vegyük úgy, hogy a játéknak vége.
- IDA A játéknak valóban vége.
- BARNABÁS Arra is van megoldásotok, botcsinálta nyomozók, hogy hogyan tovább?
- IDA Nekem van.
- ZITA Nekem is.
- BARNABÁS Hát akkor mondjátok!
- ZITA Megvárom előbb Idát.
- BARNABÁS Ida?
- IDA Mondjam, vagy mutassam?
- BARNABÁS Ahogy neked kényelmesebb.
- IDA Egyszerűbb, ha mutatom. *(Felragadja a baseballütőt, és fölemeli.)*
- BARNABÁS Te meghülyültél, édesem?
- IDA Nem. De az ujjlenyomat kötelez. Erre számítanod kellett volna.
- BARNABÁS Ez nem meghülyült, hanem megőrült.
- ZITA Ellenkezőleg, szerintem most jött meg az esze.

- IDA Méltó befejezést kell adnunk ennek a sok méltatlanságba csúszott játéknak.
- BARNABÁS Ez már nem játék, Ida.
- IDA Ettől tartok én is. Játéknak nem játéknak, de befejezésnek mindenképpen méltó.
- BARNABÁS Képes lennél megütni?
- IDA Nagyon.
- ZITA Agyon.
- BARNABÁS Na jó.
- IDA Na jó!
- BARNABÁS Ez így esélytelen játék.
- IDA Te mondtad, nem játék! *(Kezében lóbálva a baseballütőt, a kimenekülő Barnabás után veti magát.)* Ez pedig harc lesz, picinyem!
- BALÁZS Fölkelhetek már?
- ZITA Akár föl, ha tudsz.
- BALÁZS Még nem nagyon tudok. Segítesz?
- ZITA Segítek. Rendesen ellátta a bajodat.
- BALÁZS Melyik?
- ZITA Nem Barnabás ütött le?
- BALÁZS Ő. De a bajomat ketten látták el.
- ZITA Nagyon fáj?
- BALÁZS Kurvára. Ez a főorvos nagyon közönséges tud lenni, ha a másik embert fejbe kell verni.
- ZITA Hogy kerültél ide?
- BALÁZS Ezt én is kérdezhetném.
- ZITA Bonyolult.
- BALÁZS Nem bonyolultabb az enyémnél.
- ZITA Szerencse, hogy nem tört be a koponyád.
- BALÁZS Rendszeresen sportolok, engem nem lehet egykönnyen elpusztítani.
- ZITA Lehet, hogy egy cipőben járunk?
- BALÁZS *(lehet, hogy te is szerető vagy itt?)* Inkább csak hasonló cipőkben.
- ZITA Legalább mi beszéljünk egymással őszintén! Te ki vagy? És nem a neved érdekel.
- BALÁZS Én Idának... vagy Hildának... valamelyiknek... de biztosan nem Barnabásnak...
- ZITA *(nem fejezted be. A szeretője vagy, az előbb mondta.)* Én meg éppen a Barnabásnak.
- BALÁZS *(ennyire nem lehet egyforma a szerepünk! Na jó, hasonló.)* Ezek nagyon elrohantak valahová. Hová?
- ZITA Talán hogy megöljék egymást. Ketten maradtunk. Ha nem is kettesben. Beszéljünk egymással, és ne róluk.
- BALÁZS Jól van. De nem tudom a különbséget érzékelni.
- ZITA Nem baj. Legyünk őszinték!
- BALÁZS Ha arra gondolsz, tetszel nekem.
- ZITA Momentán nem erre gondoltam, de jól esik hallani. Így, fehér köpenyben is?
- BALÁZS Ebben különösen. Még az is lehet, hogy azért. Hogy egy kicsit átlátsszik a köpeny alatt, szóval át alatta valami.
- ZITA Ha te Ida szeretője vagy...
- BALÁZS *(mondtam én ilyet?)* Ezt miből gondolod?
- ZITA *(most rá foglak vezetni.)* És én a főorvos úré...
- BALÁZS Te ezt most mondod, vagy csak úgy...?
- ZITA Akkor itt kegyetlen játék folyik.
- BALÁZS *(kegyetlen játék.)* Folyt itt. Én kiszállok, mielőtt újra fejbe vernek.
- ZITA Megértem.
- BALÁZS Én semmit sem értek. Ida nem Ida, hanem Hilda. Ez a Barnabás meg nem biztos, hogy Barnabás, lehet, hogy Barna bácsi, a strici. Meg valami nej.
- ZITA A nej az Ida.
- BALÁZS Vagy Hilda. Valamelyik. Barnabás szerint Barna bácsi kurvája.

- ZITA (lépjünk közelebb.) Tehát nem a te kurvád?
- BALÁZS (ez váratlan volt.) Micsoda beszéd ez? Én is mondhatnám, hogy te meg a doki kurvája vagy. Vagy azé a neje.
- ZITA Már megint ez a nej. Miféle nej.
- BALÁZS Ő mondta, hogy ő nej. Csodálkoz-tam is. Olyan idegen név.
- ZITA Neil?
- BALÁZS Lehet, hogy i volt benne. De annak nincs sok értelme. Meg még volt egy másik neve is hozzá.
- ZITA (most vagy teljes lesz a zavar, vagy kitisztul minden.) Próbálj meg visszaemlékezni a másik nevére.
- BALÁZS Nem tudok nyelveket. Csak egy egyszerű testnevelő tanár vagyok.
- ZITA Az most itt lényegtelen. Próbáld meg felidézni a név hangzását.
- BALÁZS (mintha olyan fontos lenne az a kurva név.) Olyan, tudod, mint az angyalé volt, abban a filmben, a Templárosban.
- ZITA Simon?
- BALÁZS Az lehet, látod, hogy Simon.
- ZITA (lassan összeáll a kép. De csak az övéké.) Neil Simon. Ezt mondta?
- BALÁZS Valahogy így. Talán éppen ezt. Vagy lehet, hogy pontosan. Fontos ez?
- ZITA Lehet fontos. Még akkor is, ha már lényegtelen. Hogy van a fejed?
- BALÁZS Már tudok ülni. Nemsokára elin-dulhatunk.
- ZITA (ez a többes szám szándékos, vagy véletlen, Bazsi?) Elindulhatunk? Hová indulhatunk el?
- BALÁZS Azt nem tudom. Ahhoz még kába a fejem.
- ZITA Tudod mit? Ha nem lesz kába a fe-jed, akkor elmegyünk egyszer, együtt, színházba.
- BALÁZS Nem szokok színházba járni.
- ZITA (majd rászoktatlak, tornatanár!) Egyszer elmegyünk, és megnézünk egy Neil Simon-darabot. Már tu-dom is, hogy melyiket.
- BALÁZS (megint ez a név. Ha meghallom, már belehasít a fájdalom a fejem-be.) Ez a pofa nem orvos, hanem valami író?
- ZITA Orvos, csak valamiért felvette az író nevét álnévnek. Illetve, tudom is, hogy miért.
- BALÁZS Az írók szoktak álnevet használni, de miért használnak álnevet a szü-lészfőorvosok?
- ZITA (nekünk ezt dobta a kártya.) Ördög tudja. Lehet, hogy passzióból. Mondjuk, játékból. Na, eljössz ve-lem egyszer színházba?
- BALÁZS Meglehet. De előbb szeretnék megismerni.
- ZITA (this is the beginning of a beautiful friendship, or csak le akar velem feküdni a fickó?) Meg fogunk ismerkedni, Bazsi.
- BALÁZS Ne szólíts Bazsinak... majd mások előtt.
- ZITA Oké. Engem Zitának hívnak.
- BALÁZS (veled egyszerűnek tűnik minden. Vagy ez valamilyen slágerben van?) Más neved nincs? Ezeknek több is volt. Egyiknek kettő, a má-siknak legalább három.
- ZITA (nem is rossz ötlet!) Egyelőre nincs. Egy már nem is elég? Ha akarod, harminckét nevem lesz.
- BALÁZS Annyi nem kell. Néha az egy is sok. De mire is várunk most?
- ZITA Magam sem tudom. Igazából sem-mire. Akár el is mehettünk innen.
- BALÁZS Még időben.
- ZITA Ez mit jelent?
- BALÁZS Mielőtt megint fejbe vernének a baseballütőmmel. Mondjuk, téged is.

- ZITA (úristen, erre nem is gondoltam eddig.) Igazad van, lépünk olajra. Tudsz már járni?
- BALÁZS (most kiderül, használt-e a sok torna... testnevelés.) Megpróbálhatom. De ahhoz előbb fel kell állni.
- ZITA (induljunk, el kell mennünk innen!) Várj, segítek! *(Kint nyílik az bejárati ajtó. Valaki belép, majd járkálni kezd az előszobában.)* Azt hiszem, ezzel elkéstünk.
- BALÁZS (mi mindig elkésünk. Vagy valami ilyesmi. Egy vers talán.) Hallod? Csak egyik jött vissza.
- ZITA (kurvára félek. Miért is félek kurvára?) Azt hiszem, tényleg csak egyik jött vissza.
- BALÁZS De melyik?
- ZITA Melyik?

Kinyílik az ajtó, de nem lép be rajta senki. Sötét.

